

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca Gornja Stubica
Školska godina 2011./2012., broj 15, godina XV.

Uvodnik

Dragi naši čitatelji i još draže čitateljice!

Naš Lipin pučkoškolac ove je godine proslavio svoj 15. rođendan i ušao u najvažnije tinejdžerske godine! I ove ga je godine štošta zanimalo – što se sve događalo u školi, kamo su putovali naši učenici i učitelji, tko je nama došao u posjet, kako su naši učenici prolazili na raznim natjecanjima i smotrama, što su radili zadrugari te kako napreduje naš GLOBE program kojim se vrlo ponosimo i koji ustrajno provodimo također već 15. godinu. Pučkoškolac je pokazao da i dalje zna pričati engleskim i njemačkim jezikom te da su mu vjera i religija vrlo važni. Kako je odrastao, tako je i sazrijevao pa su ga počele zanimati i teme vezane uz ekologiju – brine se za očuvanje škole i okoliša u kojem živi pa želi svojim primjerom pokazati pravi put onima koji još ne razmišljaju ekološki. Ponovno je pokazao svoj umjetnički talent, a na kraju se malo zabavio i našalio, kao što i priliči jednom tinejdžeru.

Brigu oko Pučkoškolca ove su godine preuzele i neke nove snage, no nadamo se da će ipak biti zadovoljni kako je na kraju ispašao! Nadamo se da ćemo iduće godine dobiti nova pojačanja pa da Pučkoškolac postane još ljepši, informativniji i zanimljiviji.

Iako se Pučkoškolac voli i zabavljati, nije šala da je stigao kraj još jedne školske godine, zato vam svima skupa želimo dobre zaključne ocjene, a još više dugo, toplo i zabavno ljeto!

Uredništvo

S a d r ž a j

<u>1. Naša draga lipa</u>	3
<u>2. Školske vijesti</u>	4
<u>3. Gostovanja</u>	12
<u>4. Knjižnica</u>	15
<u>5. Terenska nastava</u>	16
<u>6. Tema broja: Kad se male ruke slože, i priroda se čuvati može</u>	20
<u>7. GLOBE</u>	23
<u>8. Osmaši</u>	24
<u>9. Natjecanja</u>	26
<u>10. Vjeronaučni kutak</u>	28
<u>11. English page</u>	30
<u>12. Deutsche Seite</u>	31
<u>13. Podlistak:</u> <u>likovno-literarne stranice</u>	32
<u>14. Zabava</u>	38

Napredni informatičari

Novinarska grupa

IMPRESUM

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica
Šk. god. 2011./2012.
Lipanj, 2012.
Broj 15, godina izlaženja XV.

Adresa uredništva:

OŠ Matije Gupca
Ulica M. Gupca 2
49245 Gornja Stubica
tel.: 049/289-164
fax.: 049/290-153
e-mail: osmggs@skole.t-com.hr

Nakladnik:

OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:

Sanja Knezić, ravnateljica

Odgovorna urednica:

Nikolina Fruk

Novinari:

Valentina Bokun, 8.b
David Haramustek, 7.a
Martina Hegol, 6.a
Valerija Kosec, 6.a
Marija Lorena Kosec, 5.a
Karla Haramustek, 5.a

Unos teksta i grafičko oblikovanje:

Marta Španec, Petar Osrečak,
Dominik Sačer, Josip Kelemen
(učenici 7.a)

Fotografije:

FOTO grupa

Naslovnica

Učenici na Državnoj smotri
učeničkih zadruga 2011.

Poledina

Martina Čehko, 3.f

Tisk:

Studio za dizajn i tisk "Arkuš",
Donja Stubica

Naklada:

250 komada

Cijena:

10 kn

Naša draga lipa

Lipa je simbol stubičkoga kraja, bila je još živa kad je Matija Gubec davne 1573. g. uvjeravao seljake da se bore za svoja prava te da krenu u pohod danas poznat kao Seljačka buna. I naš školski list već petnaestu godinu nosi njeni ime. No, što o lipi zapravo znamo?

Narod drvo lipe zove i drugačijim imenima kao što su lipac, lipovec i lipolist, a latinsko joj je ime *Tilia*. Na Medvednici je lipa zaštićeno drvo, a vrh na njenoj istočnoj strani zove se Lipa. U šumama kontinentalne Hrvatske lipa je najzastupljenija na Bilogori. Može dosegnuti visinu do 30 metara, a starost i do nekoliko stotina godina. Cvjetovi su lipe mali, zelenkastožute boje i ugodnog mirisa. Cvat obično traje 2 do 3 tjedna. Stubička lipa slavi svoje rođendane već više od 450 godina, no stari su Slaveni slavili i čuvali lipu stotinama godina ranije. Živjeli su u lipovim šumama, cijenili su je jer im je davala hranu, med i vosak. Smatrali su je svetim drvetom. Posvetili su je boginji Vidi, zaštitnici ljubavi pa zato neki drvo lipe nazivaju i „drvetom ljubavi“.

Slaveni su vršili obrede i prinosili žrtve lipi. Stavljali su ogranke lipe u krov svoje kuće da je time očuvaju od gromova, požara te drugih zala i uroka. Možda se zato još od starih dana u hrvatskim selima zadržao običaj da se uz crkvu posadi drvo lipe.

Ljudi su rano otkrili i ljekovita svojstva lipe. Za lijek se najčešće beru cvjetovi, i to prije nego što ostare i promijene boju. Suše se u hladu, na prozračnome mjestu kako bi zadržali boju i ugodan miris. U lipi ima vitamina C pa se koristila za liječenje prehlađe, kroničnog kašlja, povišene temperature i grčeva. Snižava krvni pritisak, pomaže pri zacjeljivanju opekomina i rana, odstranjuje bore i pjege s kože lica, sprečava ispadanje kose. Opušta napete živce, odstranjuje umor, tjeskobu i daje dobar san. Klasični lipov čaj pripremite tako da skuhate 1 litru vode, stavite u nju 10 - 20

g cvijeta, ostavite 5 - 10 minuta pa procijedite. Nakon toga možete početi s isprijanjem čaja, ali ne više od triput dnevno po jednu šalicu. Potpuno mladi listovi mogu se jesti i kao povrće, a u sjemenu lipe ima masnog ulja sličnog maslinovom. Od kore se, kažu, pravi ugljen koji čak pomaže kod raka.

Prepoznajemo je po opojnom mirisu u

lipnju, mjesecu koji označava početak dugog, toplog ljeta, a koji je svoje ime dobio upravo prema lipi.

Drvo lipe vrlo je kvalitetno, dugotrajno i lako je obradivo pa se koristi za izradu drvenih skulptura, dječjih igračaka, glazbala, pogotovo gitara (zbog dobre akustike), namještaja, užadi, košnica, a u Japanu se koristi čak i za izradu posebne odjeće. Nekad se ovo drvo koristilo kao podloga na kojoj su slikane freske.

Lipa je i naša novčana jedinica, stoti dio

kune. Sve kovanice imaju na prednjoj strani brojku koliko lipa predstavljaju i grančicu lipe u cvatu, a na naličju se nalaze biljke značajne za hrvatsko područje (kukuruz, vinova loza, hrast lužnjak, duhan, maslina i velebitska degenija).

Stablo lipe u Zagorju ima posebno značenje. U prošlosti je često sađeno uz zagorske kuće kao kućno stablo koje simbolizira prijateljstvo, nježnost i vjernost.

Gupčeva lipa svojom starošću, dimenzijama, karakterističnim izgledom i veličanstvenim granama predstavlja prirodnu i povijesnu rijetkost. Zar je stoga čudno što je naša Gupčeva lipa proglašena 1957. spomenikom prirode? Željeli smo da nam što dulje potraje pa je Zavod za genetiku Hrvatskog šumarskog instituta klonirao DNK ove legendarne lipe. Tako je nastao naš živi suvenir s certifikatom koji će spasiti Gupčevu lipu od izumiranja. Klonirane sadnice sade se pokraj svake škole koje nose ime našeg seljačkog vođe tako da će krošnja koja je slušala Gupčeve riječi bezbrižno živjeti još puno godina.

Valerija Kosec, 6.a

(Izvor: Sruk Vlah, Jasna: "Pod lipu zelenu", Eko revija br. 30, str. 96, FZOEU, Zagreb, 2010.)

Početak nove školske godine

Nova je školska godina 2011./2012. započela u ponedjeljak, 5. rujna 2011. godine. Ove je godine nastava u sjevernim dijelovima Hrvatske započela tjedan dana ranije nego što je to slučaj s južnim hrvatskim krajevima, no zato će naši učenici biti nagrađeni dodatnim tjednom zimskih praznika. Susret s razrednicima započeo je u 8 sati, a u 9 sati svi su se učenici okupili ispred matične škole odakle su krenuli na svetu misu u župnu crkvu sv. Jurja.

Karla Haramustek, 5.a

Međunarodni dan pismenosti

UNESCO je 8. rujna proglašio Međunarodnim danom pismenosti. Taj se dan obilježava kako bismo se podsjetili da je pismenost jedno od temeljnih ljudskih prava te da unatoč tome u svijetu postoji još milijuni nepismenih ljudi. OŠ Matije Gupca obilježava ovaj dan već nekoliko godina. Za vrijeme velikih školskih odmora postavljen je stand s časopisima koji su se mijenjali po principu: „Koliko doneseš, koliko uzmeš“. Ova razmjena napravljena

je s ciljem da učenici besplatno nabave materijal za vježbanje čitanja kao preduvjeta ovladavanja vještinom pismenosti.

Akciji se odazvao velik broj učenika, osobito iz nižih razreda. Ove godine stari časopisi mogli su se i kupiti po simboličnim cijenama od 5 i 10 kn. Prikupljena sredstva utrošit će se na pretplatu časopisa za našu školsku knjižnicu - znači za sve učenike naše škole.

Marija Lorena Kosec, 5.a

Svjetski dan prve pomoći

Dana 12. rujna 2011. za vrijeme prvog velikog školskog odmora obilježen je Svjetski dan pružanja prve pomoći. Članice izvannastavne aktivnosti Crveni križ demonstrirale su zbrinjavanje tipičnih školskih ozljeda: krvarenje iz nosa, porezotina podlaktice i nesvesno stanje. Time su željele upozoriti na važnost znanja pružanja prve pomoći u svakodnevnom životu. Voditeljica grupe Crvenoga križa naše škole je učiteljica Mirjana Borošak.

Valerija Kosec, 6.a

Tjedan cjeloživotnog učenja

Povodom Tjedna cjeloživotnog učenja, od 8. do 15. rujna 2011., koji se već petu godinu obilježava u organizaciji Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih u našoj školi, održani su predavanje i radionica na temu „Informacijska pismenost“. Školska knjižničarka Ines Krušelj-Vidas održala je predavanje i radionicu za učitelje naše škole. Kako je glavni cilj ovogodišnjeg Tjedna bio ukazati na raznolikost učenja te usmjeriti pozornost na ključne kompetencije, odabran je tema vezana za informacijsku pismenost. To je vještina bez koje je teško zamisliti život čovjeka 21. stoljeća jer uključuje dvije temeljne kompetencije: učiti kako učiti i digitalnu kompetenciju. Ovom se aktivnošću naša škola jedina od svih osnovnih škola u Krapinsko-zagorskoj županiji odazvala pozivu Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih koja je ove godine posebno apelirala na školske ustanove da pod motom „A kako učiš ti?“ porade na podizanju svijesti o važnosti cjeloživotnog učenja.

Martina Hegol, 6.a

Hrvatski olimpijski dan

Hrvatskim olimpijskim danom promičemo sport i olimpizam te ukazujemo na važnost sporta u svakodnevnom životu.

Hrvatski olimpijski dan obilježava se diljem Hrvatske 10. rujna. Naša je škola taj dan obilježila u petak 9. rujna 2011. na sljedeći način: osim što su svi učenici i učitelji trebali doći u školu u bijelim majicama, za vrijeme 5. i 6. školskog sata svi zajedno okupili smo se kod velikog nogometnog igrališta gdje smo čekali da saznamo što su nam to učitelji tjelesnog pripremili ove godine. Nekoliko uvodnih

riječi o važnosti sporta rekao nam je učitelj Dominik Karajić. Nakon toga uslijedilo je natjecanje u trčanju na kratke pruge učenika od 5. do 8. razreda unutar nogometnog igrališta. Obilježavajući taj dan pokazali smo da se želimo i volimo baviti sportom jer u zdravom tijelu, zdrav nam je i duh.

Martina Hegol, 6.a

Festival dječje kajkavske popevke u Zlataru

Naši su skladatelji i ove godine bili uspješni pa je stručno povjerenstvo Festivala dječje kajkavske popevke odbralo pjesmu

„Ftiček“ za izvođenje na festivalu. Pjesmu su skladale i pjevale Antonela Čupar i Marta Španec iz 7.a razreda, a tekst je napisala Ana Herceg iz 7.c razreda. Nekoliko dana prije Festivala bili smo na probi u Zagrebu na HRT-u s orkestrom Siniše Leopolda. Festival se održao u Zlataru 25. rujna 2011. u sklopu Dana kajkavske riječi.

David Haramustek, 7.a

Europski dan jezika

Već se deset godina zaredom 26. rujna obilježava Europski dan jezika. Naglasak je na promoviranju važnosti cjelivotnog učenja stranih jezika, kako u školi tako i van nje. U našoj školi obilježili smo ga izradom prigodnih plaka-

ta koji se nalaze u učionici njemačkoga jezika gdje su se učenici potrudili izraditi zastave raznih europskih zemalja, naučiti imena te osnovne pozdrave tih zemalja na engleskom i njemačkom jeziku. Također je na web stranicama naše škole unatrag deset dana objavljen kviz kojim su učenici mogli provjeriti znanje o zemljama engleskog govornog područja. Najbrža je bila Petra Pikec iz 8.c razreda, a druga je, s jednakim brojem bodova, bila Manda Klančić iz 7.a razreda.

David Haramustek, 7.a

Promjena rasporeda zvonjenja

Zbog reorganizacije školskog prijevoza i uvođenja novih linija za učenike koji nemaju zakonsko pravo na prijevoz, došlo je do promjene organizacije nastave u matičnoj školi. Promijenjeno je radno vrijeme matične škole, a primjenjuje se od ponedjeljka, 3. listopada 2011. godine. Početak nastave za sve razrede pomaknuo se unaprijed za 15 minuta. Prvi sat u jutarnjoj smjeni otad počinje u 7:45 sati, a u popodnevnoj u 13:05 sati.

Valentina Bokun, 8.b

Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Stigla nam je jesen i svojim toplim bojama i plodovima pozvala učenike da svoju nastavu održe u prirodi. Kao i svake godine, tako smo i u petak 14. listopada 2011. održali školu u prirodi te time ujedno obilježili i Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Učenici su školu donijeli kolače i peciva te prije šetnje uživali u programu učenika velikog i malog školskog zборa te dramsko-recitatorske skupine nižih razreda. Velečasni monsinjor Ivan Špoljar

upozorio je na velike nepravde i siromaštvo u svijetu, a osobito u Africi gdje od gladi umiru milijuni ljudi. Blagoslovio je kruh i kolače učenika koje su djeca ponijela sa sobom u školu u prirodu. Učenici su se sa svojim razrednicima i učiteljima

potom uputili u jesensku šetnju stubičkim krajem. Pješačilo se do obližnjih sela Gornje Stubice kao što su Dubovec, Hum Stubički, Sveti Matej, Modrovec, itd. Tako

su učenici mogli upoznati gornjostubičke područne škole, vidjeti znamenitosti svog kraja, i što je najvažnije, uživati u šuštanju jesenskog lišća, toplome suncu, kestenima i veselom društvu. Umornih nogu, ali punog srca vratili smo se natrag uvjereni da je jesen zaista prošla našim mjestom i pritom dodatno ukrasila naš rodni kraj. Nestrpljivo iščekujemo ponovno druženje u proljeće!

Martina Hegol, 6.a

Online Nacionalni kviz za poticanje čitanja

Učenici petih razreda naše škole uključili su se u ovogodišnji Nacionalni kviz za poticanje čitanja koji su i ove godine organizirale Knjižnice grada Zagreba. Učenici su rješavali online kviz posvećen književniku Grigoru Vitezu čiju stotu obljetnicu rođenja ovim kvizom i obilježavamo. Pobjednik ove godine bio je učenik 5.c razreda Josip Šobak. Nagrada koju je Josip osvojio obuhvatilo je put u pratinji knjižničarke u Zagreb 10. studenoga 2011.

na sajam knjiga Interliber, knjigu „Svijet suvremene tehnologije“ i prisustovanje predstavi „Plava boja snijega“. Josip je za društvo odabrao prijatelja iz razreda Dominika i dečki su se baš dobro proveli u Zagrebu.

Marija Lorena Kosec, 5.a

Područna škola Dobri Zdenci dobila priznanje

U Kleti Kozjak u petak, 4. studenoga 2011. godine, upriličena je dodjela priznanja u okviru projekta kulture življena „Zagorje, ti moje blago“ za 2010. i 2011. godinu. U kategoriji škole za 2010. godinu Turistička zajednica Krapinsko – zagorske županije i Radio Kaj priznanje su dodijelili PŠ Dobri Zdenci, OŠ Marija Bistrica i OŠ Stubičke Toplice. Ovo je priznanje potvrda truda i zalaganja učenika, učiteljica Marice i Irene te spremaćice Zdravke za uređenje školskog okoliša, ali i poticaj za još veći angažman sljedeće godine.

Valentina Bokun, 8.b

Logo knjižnice

Autorice loga:

Marija Hren (8.b), Magdalena Španec (8.a) i Petra Pikec (8.c)

Komisija u sastavu: Armina Rod, Božena Lacković i Ines Krušelj-Vidas odabrala je ovogodišnja najuspješnja rješenja za logo školske knjižnice. Osim učenika osmih razreda koji su na satu likovne kulture izrađivali grafički simbol kojim bi se predstavljala naša školska knjižnica, nitko se drugi nije uključio u natječaj. Isto tako nitko nije predložio slogan, tako da ćemo natječaj sigurno opet ponoviti. Učenici osmih razreda radili su znak u zahtjevnoj tehnici linoreza. Odabran je po jedan rad iz svakog razreda.

Djevojke su u knjižnici dočekale njihove originalne iskaznice sa znakom koji su same kreirale i mala slatka nagrada!

Valentina Bokun, 8.b

Adventski sajam u dvoru Oršić

Dvorac Oršić okupio je 27. studenoga 2011. brojne izvođače na adventskom sajmu i posjetiteljima ponudio bogat kulturno-zabavni program. Na svečanosti su sudjelovali mnogi izvođači, a među njima našli su se i učenici naše škole. Dvorcem se širilo predbožićno raspoloženje, pjevale su se božićne pjesme, a najmlađe je razveselio i sveti Nikola svojim darovima. Posjetitelji su imali priliku razgledati tradicijske standove te sudjelovati u radionici izrade ukrasa za bor.

Naša se školska zadruga predstavila svojim proizvodima, a i ostali su izlagači predstavili tradicionalne proizvode poput licitaru te tradicionalnih jela i pića.

Zabavni je program bio raznovrstan, a u njemu su svoje mjesto pronašli i mladi glazbenici naše škole. U manifestaciji su sudjelovali tamburaški orkestar i pjevački zbor Osnovne škole Matije Gupca izmjenjujući instrumentalne i zajedničke izvedbe. Nakon paljenja adventske svijeće započeli su izvoditi svoj repertoar na kojem su se našle pjesme Himna zadrugara, Repa – klinček, Oko jene hiže, Zagorski tanec – šroteš, Visom leteć, Tiho, tiše, Sveti Niko i Krampus te Zvončići. Naravno da oni nisu bili jedini muzički izvođači, već su na adventskom slavlju nastupe imali i izvođači poput Local Jazz Comba, Maše Ciglenečki na flauti i Lee Petrovečki na gitari, orkestra gitara glazbene škole Bonar, pjevačkog zbora Bonar, Zvjezda mira iz Oroslavja te Ide Repar i Jurice Vugreka.

Uz glazbene točke mogla se pogledati i predstava kazališne družine Speculum.

David Haramustek, 7.a

Nema više dežurstava!

Krajem prvoga polugodišta donesena je nova odluka o dežurstvu učenika. Naime, odlučeno je kako u popodnevnom turnusu učenici više neće dežurati. Kod viših je učenika ostao dežurni učenik, ali on više nije dežurao cijeli dan, već je u holu kod ulaznih vrata bio prisutan samo prije nastave te tijekom malih i velikih odmora. Osmaši su i dalje imali zadatku dežurati školskim hodnicima tijekom odmora i paziti na red.

Karla Haramustek, 5.a

Prezentacija rada DVD Gornja Stubica učenicima nižih razreda

U studenom i travnju predstavnici DVD Gornja Stubica izveli su za učenike nižih razreda matične škole u Gornjoj Stubici pokazne vatrogasne vježbe. Cilj je vježbi bio retrutiranje i uključivanje učenika u obuku za osposobljavanje u djelokrugu vatrogastva te uključivanje u vatrogasnog pomladak, naravno, vodeći računa o njihovoj životnoj dobi i sposobnostima. Učenici su vježbe pratili s velikim interesom,

čemu je zasigurno pomogla i činjenica da su smjeli isprobavati šljemove i poljevati vatrogasnim šmrkovima. Na ovaj način djeca od malih nogu uče važnost humanosti i pomaganja ugroženima te onima kojima je pomoći na bilo koji način potrebna.

Valerija Kosec, 6.a

Nova školska sušara za voće

Sušare su aparati koji služe ponajviše za sušenje voća, povrća i ljekovitog bilja. Rade na principu jednoličnog protoka zraka kojim se ravnomjerno suše proizvodi. Škola je donedavno imala samo jednu sušaru za voće, a sada ima još jednu, novu sušaru koja je uvelike ubrzala dosadašnji proces sušenja voća. Nabavljena je za potrebe voćarske sekcije

Učeničke zadruge donacijom Ministarstva gospodarstva.

Nova je sušara u odnosu na stariju većeg kapaciteta, u nju stane i do 30 kg narezanih jabuka koje se raspodijele na 5 rešetaka i suše 2-3 dana na temperaturi do 60°C. Rešetke su izrađene od drva, a upravo to

učitelj Branko Barić navodi kao jedini nedostatak nove sušare jer zrak sporije struji nego što je to slučaj sa starijom sušarom. Zamjenom drvenih rešetaka kromiranim taj će se nedostatak ukloniti i time povećati brzina i kapacitet sušenja. Još jedna sušara uvelike pridonosi potrebljama školske zadruge čiji voćari sada mogu sušiti jabuke brže i u većoj količini te ih tako brzo pretvarati u ukusan čips.

David Haramustek, 7.a

Europa u školi

Iva Jambrečina, 3.b

Likovne radove učenica 3.b razreda Laure Bakran, Lucije Lisak i Marte Vulama, Županijsko povjerenstvo ovog natječaja odabralo je i poslalo na nacionalno natjecanje Europa u školi u kategoriji likovnih radova učenika od 1. do 4. razreda osnovne škole. Tema je bila Moj djed i baka, tehnika kolaž, a veličina radova 23x31,5 cm. Mentorica učenica je Anita Razum.

Marija Lorena Kosec, 6.a

LIDRANO smotra

Ana-Marija Haramustek (2.b), Anica Rusan (7.b) i Lucija Benko (7.c) napisale su radove kojima će našu školu predstavljati na županijskoj LIDRANO smotri. Školsko povjerenstvo za provedbu školske LIDRANO smotre pregledalo je 24 literarna i jedan novinarski rad. Predloženi su sljedeći radovi za županijsku razinu smotre i to samo u kategoriji Literarni izraz - osnovna škola:

“Ja nisam jež!” Ane-Marije Haramustek, 2.b, voditeljica Ivanka Lisak;
“Pobjijedila sam strah” Anice Rusan, 7.b, voditeljica Vesna Jakopović;
“Jesenjski listek” Lucije Benko, 7.c, voditeljica Vesna Jakopović.

David Haramustek, 7.a

Božićna priredba

Učenici viših i nižih razreda 23. prosinca 2011. zajedno su sa svojim učiteljicama pripremili prigodni program kojim su obilježili kraj prvoga školskog polu-

godišta, ali i najavili predstojeće božićne i novogodišnje blagdane. Prisutnim su se gostima, roditeljima, učiteljima i učenicima predstavili pjesmama, recitacijama i igrokazima koje su marljivo uvježbavali tijekom polugodišta. Dramske skupine viših i nižih razreda zabavile su nas igrokazima Kolo sreće se okreće te Tko je ukrao zimu, a pridružili su im se i učenici 4.a razreda koji su pripremili i odglumiли jedan ulomak bajke Šuma Striborova.

Pripadnici dramske sekcije nižih razreda također su izveli recitaciju Noćas čekamo ljubav. Za glazbeni dio priredbe pobrinuli su se članovi zbora i tamburaške sekcije naše škole izvodeći pjesme O, pastiri, čudo novo, U to vrijeme godišta i Radujte se, narodi. Svoj talent pokazale su učenice Antonela Čupar i Marta Španec svojim solo dionicama izvodeći Bizetovu Habeneru i Bachov Menuet te trio Ena, Magdalena i Ines koje su na gitarama izvele Tihu noć i Zvončice. Svima prisutnima dobre želje za predstojeće blagdane uputili su ravnateljica Sanja Knezić, velečasni Dubravko Škrlin Hren te župnik Ivan Špoljar. Gosti, gledatelji i izvođači rastali su se u dobrom raspoloženju i uz zvuke Rock zvončića otplesali u zimske praznike.

Martina Hegol, 6.a

Učenici 8.b razreda na Sljemenu

Učenice 8.b razreda osvojile su ulaznice za cijeli razred za žensku utrku Snow Queen Trophy 3. siječnja 2012. godine na Sljemenu. Nagradu su osvojile uglazbivi tekst pjesme za skijašku utrku "Snježna kraljica". Na Sljeme su krenuli iz Stubič-

kih Toplica u pratnji razrednice, učitelja i ravnateljice. Lijepo su se proveli, navijali su, najeli se i uživali u igrama na snijegu. Veselju nije bilo kraja, a bilo je to jedno nezaboravno iskustvo.

Valentina Bokun, 8.b

“Čitamo mi u obitelji svi”

OŠ Matije Gupca započela je 3. veljače 2012. provoditi projekt „Čitamo mi u obitelji svi“ u suradnji s Hrvatskom mrežom školskih knjižničara te uz potporu brojnih sponzora i podupiratelja od kojih izdvajamo Krapinsko-zagorsku županiju koja je donacijom materijalnih sredstava omogu-

ćila provođenje projekta na području naše županije. Projekt se provodi u 165 škola diljem Hrvatske, od toga u 13 zagorskih škola. Projekt se provodi s učenicima trećih razreda tijekom drugog polugodišta. U

OŠ Matije Gupca Gornja Stubica ukupno ima 48 učenika trećih razreda – u matičnoj školi i u 4 područne, PŠ Dubovec, PŠ Dobri Zdenci, PŠ Hum Stubički, PŠ Sveti Matej. Svaki petak ždrijebom naprtnjaču dobiva jedan od zainteresiranih učenika. U njoj se nalazi 8 knjiga, a koje su iz sljedećih skupina: nelektirna knjiga hrvatskog književnika (priče ili roman) za djecu, nelektirna knjiga hrvatskog pjesnika za djecu, nelektirna knjiga hrvatskog književnika za roditelje (za odrasle čitatele), strip (monografija) hrvatskog autora (za učenike koji slabije čitaju), popularno-znanstvena knjiga o prirodi, životinjama, medicini, znanosti i sl., priručnik za odgoj djece (za roditelje), priručnik za kvalitetno provođenje slobodnog vremena, popularno pisana knjiga o hrvatskoj povijesti (ili tradiciji) za djecu. Svake srijede učenik koji je donio naprtnjaču u školu, ima

prigodu u nekoliko minuta drugim učenicima prepričati sve lijepo i zanimljivo što mu se dogodilo tijekom proteklih nekoliko dana kad su u njegovoj obitelji svi članovi čitali knjige iz knjižnične naprtnjače. U njoj se, osim knjiga, nalazi i bilježnica u koju učenici sa svojim ukućanima upisuju doživljaje. Osim zapisa, učenicima će zasigurno nakon ovog projekta ostati puno lijepih uspomena na zajednička obiteljska druženja uz, danas možda pomalo zapostavljenu, knjigu.

Ines Kruselj-Vidas, knjižničarka

Eko radionica

U našoj je školi 13. veljače 2012. održana vrlo zanimljiva radionica za učenike 4.a i 4.b razreda. Tema radionice bila je edukacija o sortiranju otpada. Edukaciju provodi Javna ustanova za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima na području Krapinsko-zagorske županije. Taj projekt koji provode je u sklopu međunarodnog projekta REMEDISANUS. Trajala je dva školska sata, a sastojala se od zanimljivih

ve PowerPoint prezentacije i edukativnog animiranog filma. Učenici su mogli mnogo naučiti o sortiranju otpada, ali i o EE otpadu koji postaje sve veći problem u

cijelom svijetu. Nakon predavanja učenici su sudjelovali u kvizu znanja. Slijedila je kreativna radionica gdje su demonstrirali jedan zanimljiv način kako od odbačenih čašica možemo napraviti ukrasne čašice pomoću salvetne tehnike te tako na zanimljiv i koristan način provesti slobodno vrijeme i učiniti nešto korisno za sebe i okoliš. Druge su grupe izrađivale edukativne plakate. Najzanimljivije je bilo natjecanje u sortiranju otpada gdje su učenici smeće pretvarali u koristan otpad sortirajući ga u spremnike za papir, pet ambalažu, staklo, bio otpad, baterije, EE otpad i ostali otpad. Svi su učenici nagrađeni blokićem i olovkom, a svi učenici škole dobili su edukativni prospekt. Bilo je poučno i vrlo zabavno. Učenici su pohvaljeni od voditeljica što u našoj školi postoji želja za sortiranjem otpada pa su tako pohvalile naše sortiranje starog papira, baterija, čepova i EE otpada (mobitela), ali i izrazile čuđenje što u našoj općini ne postoji Zeleni otok (reciklažno dvorište).

Snježana Glogač, učiteljica RN

Fašnički dan u našoj školi

Fašnički dan u našoj školi održan je 21. veljače 2012. Učenici 8.b i drugih razreda dan prije složili su stolice u sportskoj dvorani za raspored sjedenja i pripremili

prostor za priredbu.

U utorak ujutro u cijeloj školi hodnicima se širilo veselo raspoloženje, užurbanost i nestrpljivo iščekivanje te slatkasti miris ukusnih krafni. Kod nas u Gornjoj Stubici običaj je da se na Fašnik peku „kraflini“ i kuha tradicionalno jelo zvano „lokot“, a sastoji se od kiselog zelja i mesa. Program je počeo poslije doručka.

Priredbu je vodilo dvoje petaša. Svidjele su mi se njihove uvodne riječi: "Fašnik je običaj koji ima svaki kraj, ali ga slavi na drugi način."

Na školskoj priredbi pojavile su se razne maske, u našem kraju zvane „lafre“. Redoslijed izvođenja složila je naša maštovita knjižničarka, gospođa Ines Krušelj-Vidas. Učenici su se maskirali u duhove, vamire, bebice, znanstvenike, lopove, policajce,

rokere, plesače hip-hop-a, starce iz staračkog doma, cvjetove, kukce...

Svi su nastupi bili zanimljivi i svaki je na

a neki ne, ali su svojom maštovitošću u kostimiranju opravdali sve nedostatke kao plesači.

Nije bilo lako pripremiti se za nastup. Znam to dobro iz vlastitog iskustva, ali smo se svi trudili da fašnički dan u našoj školi bude nezaboravan.

Na kraju smo spalili „Fašnjeka“ okrivivši ga za sve: loše ocjene, nesretne ljubavi, prekinuto prijateljstvo, duge i nezanimljive sate i još mnogo toga.

U našem kraju običaj je da se djeca maskirana kreću selom te kucaju na vrata, plešu i pjevaju.

Ove godine i ja sam otišla u maškare. Vidjela sam kako ljudi žive te smo pjesmom i plesom razveselili starce i djecu. Završilo je tako još jedno fašničko ludovanje.

Marija Hren, 8.b

svoj način dotaknuo ovogodišnju temu „Mašta može svašta.“

Neke je nastupe pratila glazba koju su izvođači odabrali.

Neki su bili uspješniji u oblikovanju plesa,

Školske vijesti

Dan otvorenih vrata Učeničke zadruge “Matija Gubec”

Dan Otvorenih vrata Učeničke zadruge „Matija Gubec“ organiziran je 25. veljače 2012. u sportskoj dvorani OŠ Matije Gupca s ciljem predstavljanja sekcija te rada svake pojedine sekcije roditeljima i široj javnosti. Program su svojim nastupom uveličali tamburaški sastav i zbor Osnovne škole Matije Gupca pod vodstvom profesorce Marine Pakelj te mali folkloristi koje vodi učiteljica Božena Lacković. Voditeljica učeničke zadruge je Nataša Mirt.

Svojim radom i proizvodima predstavile su se:

Voćarska sekcija – voditelj prof. Branko Barić,

Likovna sekcija – voditeljica učiteljica Božena Lacković,

Vežilje – voditeljica učiteljica Snježana Glogač,

Etnografska sekcija – voditeljica učiteljica Armina Rod,

Foto sekcija – voditelj učitelj Marko Mihaljinac,

Sekcija Klinček PŠ Hum Stubički – voditeljice učiteljica Natalija Ciglenečki i učiteljica Draženka Kušan,

Sekcija Titirica PŠ Dubovec – voditeljica učiteljica Magdalena Bajs i

Sekcija Drijenčeki PŠ Sveti Matej – voditeljica učiteljica Bernarda Razum.

Bernarda Razum, učiteljica RN

Rasvjeta na školskom nogomet- nom igralištu

Uz školsko travnato nogometno igralište postavljena su 6. ožujka 2012. godine dva stupa na koja će biti postavljeni reflektori za potrebe NK “Matija Gubec” Gornja Stubica. Ova će rasvjeta pomoći i nogometnima nogometnoga kluba koji školsko igralište koriste za održavanje treninga, ali će svakako dobro doći i našim malim sportašima.

Valerija Kosec, 6.a

Donacija crvenolisnog javora

Povodom Dana zdravlja i Dana Crvenog križa te kao zahvala za sve aktivnosti koje se provode u našoj školi vezane uz djelatnost Crvenog križa, gradsko društvo Crvenoga križa Donja Stubica doniralo je u travnju 2012. školi sadnicu crvenolisnog javora (Acer palmatum “Bloodgood”). Drvo je posađeno 22. travnja povodom Dana planeta Zemlje u školski perivoj gdje krasiti okoliš naše škole.

Karla Haramustek, 5.a

Nacionalno vrednovanje učenika

Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja organizirao je 17. travnja 2012. provedbu druge etape projekta Nacionalni ispit u osnovnim školama – matematika. Naša škola i tridesetak učenika osmih razreda odabrani su metodom slučajnog odabira za sudjelovanje u provedbi ispitivanja znanja, vještina i sposobnosti iz matematike.

Valentina Bokun, 8.b

Dan planeta Zemlje

Svake godine u našoj se školi povodom Dana planeta Zemlje organizira čišćenje okolice škole, ali i cijele Gornje Stubice. Ove smo godine akcije čišćenja proveli 20. travnja 2012. godine. Zadnje satove nastave učenici su sa svojim učiteljima provele u čišćenju. Svaki je razred bio zadužen za čišćenje jednog dijela svojega mesta, a rezultat je bio čišći, ljepši i zeleniji oko-

liš. U školi je također uređen prigodni pano u školskom predvorju kojim je upozorenje da sve što radimo svojem planetu, radimo i sami sebi.

Marija Lorena Kosec, 5.a

Akcija prodaje narcisa

I ove se godine naša škola uključila u dobrotvornu akciju prodaje narcisa koju organizira Zagorska liga za borbu protiv raka. Prodano je 500 narcisa i sakupljene su 1024 kune. Pohvaljujemo sve koji su pripomogli prodaji, a posebno zahvaljujemo svima koji su svojom donacijom pridonijeli uspješnosti akcije. Akciju je vodila učiteljica Božena Lacković.

Karla Haramustek, 5.a

Tjedan Crvenoga križa

U našoj školi različitim aktivnostima obilježen je Tjedan Crvenoga križa (8.5.-15.5.). Postavljen je edukativni pano za sve učenike škole te pisani materijali Crvenog križa u zbornici za djelatnike škole. Učenicima prvih razreda ukazano je na važnost pranja ruku putem prezentacije te su im tom prilikom uručeni pokloni Crvenoga križa - sapun i slikovnica Proljetno čišćenje dvorišta. Članovi izvannastavne aktivnosti Crvenoga križa naše škole i voditeljica Mirjana Borošak tijekom tjedna prezentirali su aktivnosti Crvenoga križa i pružanja prve pomoći u svim šestim i sedmim razredima. Cilj je bio ukazati na važnost pružanja prve pomoći i zainteresirati učenike za uključivanje u rad te aktivnosti. Inače, učiteljica Mirjana Borošak izabrana je u grupu

stručnjaka koji izrađuju plan i program za nastavu Prve pomoći u okviru zdravstvenog odgoja, što je veliko priznanje za našu školu.

Valentina Bokun, 8.b

Čitanjem do zvijezda

Ana Herceg, učenica 7.c razreda, predstavljala je 16. ožujka 2012. našu školu i Krapinsko-zagorsku županiju u Varaždinu na regionalnom natjecanju *Čitanjem do zvijezda* koje promovira poticanje čitanja. Ove godine čitali su se kriminalistički romani: Krađa u galeriji Ante Gardaša, Balkanska mafija Dubravka Jelačića Bužimskog, Zagonetno pismo Zlatka Kričića i Petlja Pavla Pavličića. Učenici su se mogli natjecati na dva načina: kao ekipa u kvizu u kojem su pokazivali poznавanje navedenih djela i pojedinačno izradom plakata na zadani temu, a to je ove

godine bio roman Petlja. Naša Ana napravila je plakat i osvojila je drugo mjesto te zaslужuje sve čestitke na uspješnom promoviranju škole. Ani se čitavo događanje jako svidjelo jer je bilo dobro organizirano.

David Haramustek, 7.a

Županijska smotra učeničkih zadruga

U dvoru Oršić 18. svibnja 2012. održana je Županijska smotra učeničkih zadruga. Sveukupno je sudjelovalo deset zadruga – šest iz osnovnih škola te po dvije iz

srednjih škola i Centara za odgoj i obrazovanje. Prosudbeno povjerenstvo, na čelu s Blankom Dragojević Horvat, tajnicom Hrvatske udruge učeničkog zadrugarstva, imalo je težak zadatak pa su i pobjednici odabrani s minimalnom bodovnom razlikom. Najboljima su proglašene zadruge OŠ Matije Gupca Gornja Stubica, Učenička zadruga Zvirek Srednje škole Bedekovčina i zadruga Zajček Centra za odgoj i obrazovanje Zajezda. Pobjednici županijske smotre predstavljat će našu Krapinsko-zagorsku županiju na državnoj smotri koja se u listopadu održava u Primoštenu.

Sanja Knezić, ravnateljica

Spremni smo za školu! Pozdrav do jeseni šalju vam predškolci!

gostovanja

Posjet košaraša Andrije Debeljaka

Naši su učenici i učitelji 26. rujna 2011. obilježili Međunarodni dan kulturne

baštine. U holu škole bile su izvješene fotografije obrtnika, a došao nam je i gost, košaraš Andrije Debeljak. U vrijeme velikih odmora pokazao nam je kako se rade košare, a učenici su ga pažljivo promatrali i pokušali i sami naučiti ovu vještina. Ovim danom htjeli smo pokazati kako su stari zanati, stare vještine i predmeti važni i za našu budućnost.

Martina Hegol, 6.a

Posjet profesorice Dinke Juričić

U našoj je školi 28. rujna 2011. gostovala profesorica Dinka Juričić koja radi u izdavačkoj kući Školska knjiga te je održala predavanje na temu „Kako nastaje časopis“, za učenike petih i šestih razreda. Bilo je to zanimljivo predavanje u kojima su mogli saznati iz prve ruke kako uopće nastaju časopisi te tko je sve potreban za njihov nastanak. Saznali smo da je jezgra svakog časopisa tim ljudi: glavni urednik, stručni urednik, likovni urednik i grafički urednik. Saznali smo bitnu razliku između časopisa i novina. Dok novine objavljaju vijesti i zato sve u njima mora biti aktualno, u časopisima se nalaze priče. No, valja biti oprezan: uz priče u časopisima često se nalaze skrivene namjere o prodaji nekih proizvoda i usluga. Zato je važno kritički misliti o tome što se čita. Osim toga, važno je naglasiti da postoje i časopisi za mlade u kojima su takve skrivene poruke zakonom zabranjene. Na kraju smo čuli i vidjeli kako izgledaju još neobrezani arci tiskanog časopisa, saznali što je to imprimatur, global, itd.

Karla Haramustek, 5.a

Književni susret s književnikom Božidarom Prosenjakom

U sklopu obilježavanja Mjeseca hrvatske knjige ove školske godine u našoj školi ugostili smo književnika Božidara Prosenjaka koji je dosad napisao više od 40 knjiga za djecu i odrasle, no učenicima je najviše poznat po knjigama Divlji konj i Sijač sreće koje su uvrštene u školsku lektiru. Sastanak s pisacem održao se u maloj dvorani 18. listopada 2011. Na razgovoru su došli učenici sedmih razreda koji su baš procitali ili upravo čitaju njegov roman Divlji konj. Književnik je s njima podijelio priču o tome kako je roman nastajao i koja su se ključna pitanja piscu otvarala tijekom njegova pisanja. Osobito dojamljiva bila je njegova iskrena priča o prvoj ljubavi, o vlastitom putu prema uspjehu u školi, prvom književnom honoraru. Književnik nam se povjerio da on u osnovnoj

školi nije volio pisati domaće zadaće, ali kad su mu dojadile jedinice, odlučio je napisati najbolju zadaću na svijetu kako bi pokazao sebi i drugima da to može. Upornost mu se isplatila jer danas živi upravo od pisanja. Zapamtiti ćemo njegov savjet o tome kako prebroditi vlastite strahove: sve čega se bojimo, trebamo pretvoriti u igru! Činilo nam se da je školski sat prekratko trajao jer su nas Prosenjakove priče sasvim zaokupile. Nakon susreta s njime uživo dobili smo dojam da ga doista bolje poznamo i razumijemo.

David Haramustek, 7.a

Susret s profesionalnom priповјedačicom narodnih bajki

Svi učenici nižih razreda naše škole imali su priliku ove srijede oputovati u čudesni svijet bajki. Na tom putu vodila ih je gospođa Jasna Held, jedina profesionalna priповјedačica narodnih bajki u Hrvatskoj. Gospođa Jasna stigla je k nama iz Dubrovnika. Naime, ona tamo boravi, ali uistinu živi u svijetu narodnih bajki. To jednostavno mora zaključiti svatko tko čuje njezinu priповijedanje. Kako inače objasniti osjećaj da slušate priču od nekog tko je stvarno video to što se najmlađem bratu Ivanu, kraljevni, maloj vili, pjetliću i koki ili Vasilisi Prekrasnoj dogodilo? Otvorenih očiju i ušiju učenici su pratili njezine nastupe, održala ih je dva u matičnoj školi i jedan u PŠ Sveti Matej, i svaki put

školski sat nam je prekratko trajao. Uistinu smo uživali, nahranili svoju dušu i jedino što nam preostaje jest poželjeti da je uskoro put opet nanese u našu školu.

Ines Krušelj-Vidas, knjižničarka

Zadrugari na Međunarodnom sajmu proizvoda i usluga ruralnih područja

Četrdesetak učenika i voditelja UZ Matije Gupca posjetilo je u petak, 28. listopada 2011., međunarodni sajam "Eko Etno Hrvatska Europa Tour" u iznimno atraktivnom prostoru novog poslovno-trgovačkog Green gold centra u Zagrebu. U okviru sajma održan je 9. sajam proizvoda

i usluga ruralnih područja Hrvatske "Eko Etno Hrvatska", 3. sajam proizvoda i usluga ruralnih područja europskih država "Eko Etno Europa" te 3. sajam ruralnog turizma "Eko Etno Tour". Na sajmu su obuhvaćene teme vezane uz baštinu, gospodarstvo, turizam, ekologiju, gastronomiju, modu na izložbenom prostoru po štandovima. Predstavljene su i promidžbene aktivnosti vezane uz hrvatski i europski ruralni prostor. Ovaj je posjet učenicima bio nagrada za iznimno uspješnu prošlu školsku godinu kada su se po drugi put plasirali na Državnu smotru učeničkih zadruga u Opatiju od 6. do 8. listopada 2011. godine. Učenici su znatiželjno razgledali sve štandove, "skinuli" nove ideje, upoznali neke izlagачe te dogovorili suradnju, a usput su se i dobro najeli.

Valerija Kosec, 6.a

XXIII. državna smotra učeničkih zadruga

Učenička zadruga Matije Gupca sudjelovala je na XXIII. državnoj smotri učeničkih zadruga u Opatiji od 6. do 8. studenoga 2011. Predstavili smo se proi-

zvodima naših osam sekcija.

Učenici Manuela Hrenić, Nikola Boltek i Ivan Herceg iz sekcije Drijenčki, koju vodi učiteljica Bernarda Razum, prikazali su praktičnim radom kako se peče pekmez od drijenka. Kao najprodizvod prezentirali smo Kruh od kruške tepke, proizvod Likovne i Etnografske sekcije. Na Državnoj smotri sudjelovalo je 66 učeničkih zadruga iz cijele Hrvatske i tri zadruge iz susjednih zemalja: Bosne i Hercegovine, Slovenije i Srbije.

Nataša Mirt, učiteljica

Posjet studenata Učiteljskog fakulteta našoj školi

Naša je škola po svojoj zadruzi koja nudi mnoštvo proizvoda nastalih prirodnim putem. S namjerom da vide kako se ti proizvodi prave, a neke i da kušaju, našu su školu 2. prosinca 2011. g. posjetili studenti Učiteljskog fakulteta iz Zagreba s profesorima Antunom Petakom i Mijom Cindrićem u sklopu svog kole-

gija Učeničko zadrugarstvo. Najprije su s učiteljem Brankom Barićem razgledali školski voćnjak i podrum, a zatim krenuli prema našoj školi. U holu su bili izloženi proizvodi naše zadruge koji su se prodavali po simboličnoj cijeni. Nakon prezentacije koju je priredila voditeljica školske zadruge, učiteljica Nataša Mirt, studenti su mogli razgledati sve što ih je zanimalo. Da bismo pokazali studentima kako smo došli do svojih proizvoda, nekoliko je učenika prezentiralo postupak dobivanja pekmeza od drijenka, kao i postupak dobivanja zdravoga čipsa od jabuka. Naši su proizvodi i lijepo zapakirani pa je nekolicina učenica studentima pokazala i kako se ukrašavaju staklenke jabučnoga octa. Studenti su mogli isprobati sve svježe pripremljene proizvode koji su se prezentirali, a mogli su se i sami okušati u njihovu pravljenju.

Martina Hegol, 6.a

Posjet književnice Željke Horvat-Vukelja

U maloj dvorani naše škole okupili su se 1. veljače 2012. učenici nižih razreda matične škole te učenici PŠ Hum Stubički kako bi dočekali Željku Horvat-Vukelja, spisateljicu dječje književnosti. Autorica je na susretu učenicima pričala svoje priče poput Priče o pucetu i Priče o gospodi

gostovanja

Lauri. Učenici su se s književnicom igrali pantomime tijekom koje su trebali oponašati glazbala limene glazbe. Spisateljica je imala i male pomagače – glumce iz publike pa sam se osjećala kao da prisustvujem maloj kazališnoj predstavi. Iako se zvono oglasilo nakon 45 minuta, meni se činilo kao da je prošlo tek 15. Ranije istoga dana, gospođa Horvat-Vukelja održala je susrete i u PŠ Dobri Zdenci te PŠ Sveti Matej. Književnica Željka Horvat-Vukelja pokazala je kako je prava „majstorica“ u svome poslu.

Martina Hegol, 6.a

Predavanje dr. sc. Tibora Littvaya

U maloj dvorani naše škole 22. ožujka 2012. godine okupili su se učenici šestih i osmih razreda kako bi čuli predavanje dr. sc. Tibora Littvaya iz Hrvatskoga šumarskog instituta Jastrebarsko na temu „Šuma i šumarstvo“. Gospodin Littvay došao je k nama povodom Svjetskog dana zaštite šuma kako bi nas podsjetio koja je važnost šuma na našem području. Naučili smo da je gotovo 50% površine Hrvat-

ske prekriveno šumama i šumskim tlima, prisjetili smo se kakvu sve korist od šuma ljudi imaju te kako šume dijelimo prema njihovoj namjeni. Mogli smo na kraju zaključiti da su šume jedno od najvećih hrvatskih bogatstava, i što se tiče raširenosti šuma, i što se tiće njihove raznolikosti. Godina 2011. bila je Međunarodna godina šuma pa smo se prisjetili i prošlogodišnjeg posjeta gospodina Littvaya kada je k nama došao povodom sadnje klona Gupčeve lipe.

Valentina Bokun, 8.b

Gostovanje književnice Nade Mihoković-Kumrić

Našu školu posjetila je 9. ožujka 2012. književnica Nada Mihoković-Kumrić, autorica čija se knjiga *Tko vjeruje u rode još nalazi na popisu lektire četvrtih razreda pa su se s njom družili upravo učenici tog uzrasta. Na književnom susretu*

autorica je iskreno ispričala svoju životnu priču kojom nam je poručila da ništa nije nemoguće ukoliko se to stvarno voli i želi. Iako je svoju ljubav prema pisanju ostvarila tek u 28. godini života, od tada uživa u svakom trenutku koji može posvetiti svojim knjiškim junacima. Gospođa Nada Mihoković-Kumrić školskoj knjižnici poklonila je svoje tri knjige: Mjesto pod suncem, Prilagođeni i Uvijek nada.

Valerija Kosec, 6.a

Predavanje Kristijana Božarova

Povodom Svjetskoga meteorološkog dana našu je školu 21. ožujka 2012. posjetio meteorolog i član Crometeo tima Kristijan Božarov. Učenicima nižih razreda, 5.a razreda te članovima GLOBE grupe održao je zanimljivo predavanje o meteorologiji. Kristijan Božarov vjerojatno je poznat svima s Radija Stubice s kojeg nas redovi-

to obavještava o vremenskim prilikama i neprilikama. Objasnio je učenicima kako nastaje tornado i kako se radi prognoza vremena. Učenici su i sami pokušali u skupinama sastaviti svoju vremensku prognozu. Na kraju su učenici postavili nekoliko pitanja na koja je meteorolog rado odgovorio. Predavanje je bilo vrlo zanimljivo i poučno.

Valentina Bokun, 8.b

Gostovanja našeg zbora i naših tamburaša

Zbor i tamburaški orkestar naše škole i ove su godine sudjelovali na raznim smotrama. Tamburaški orkestar našeg KUD-a (seniori) i tamburaški orkestar naše osnovne škole (juniori) nastupili su 30. listopada 2011. na Županijskoj smotri tamburaških orkestara Krapinsko-zagorske županije u Zlatar Bistrici, gdje su dobili vrlo dobre kritike. Za cijelokupni umjetnički dojam puno su značili i pjevači: naš Jurica Darapi te duet Antone-la Čupar i Martina Hegol. Smotra je bila revijalnog karaktera.

Natjecateljski i revijalni dio imala je smotra održana u Zaboku 30. ožujka 2012.

U natjecateljskom dijelu nastupala su tri zbora koja su se natjecala za daljnji prolazak na državno natjecanje. U revijalnom dijelu nastupilo je sedam zborova Krapinsko-zagorske županije uključujući i zbor naše osnovne škole. Program je trajao oko sat i pol, a na kraju su svi suci odlučili da će našu županiju na državnom natjecanju predstavljati zbor Osnovne škole Zlatar Bistrica. Na kraju su se svi zborovi pridružili našem školskom zboru i tamburašima u pjevanju zagorskih popevki „Meknite se vse gore“ i „Lepe ti je Zagorje zelene“.

Martina Hegol, 6.a

U školskoj knjižnici za svakog ponešto

Naša školska knjižnica mjesto je stalnih susreta, svejedno susretnete li srodnu dušu čitajući knjige, u tekstu koji je napisao vama do tog trenutka nepoznat pisac, ili pak dogovorite li susret sa svojom simpatijom skriveni iza polica.

Kako bi učenike naše škole potaknula na druženja s knjigama, školska knjižničarka svake godine provodi nekoliko projekata namijenjenih pojedinim skupinama učenika. Ove školske godine s učenicima nižih razreda matične i područnih škola otkrivale su se skrivene ljepote priča čitanjem na glas. To je projekt koji se provodi već drugu godinu i svi učenici pokazuju veliko zanimanje za njega. Tijekom određenog mjeseca u pojedini razred knjiž-

Hrabri“ Mate Lovraka.

U prosincu je red došao na prvašice. Uz „Kutiju punu osjećaja“ i pregršt lijepih slikovnica učenici prvih razreda jedva su dočekali svečano učlanjenje u školsku knjižnicu kako bi sami posudili prve knjige i krenuli u pustolovinu čitanja. Tijekom veljače i ožujka čitalo se naglas u Svetom Mateju, Dubovcu, Humu Stubičkome i Dobrim Zdencima. U veljači su se u našoj školi pojavili tajanstveni ruksaci. Naime, naša škola uključena je u projekt „Čitajmo mi, u obitelji sv“. Projekt je namijenjen učenicima 3. razreda i provodi se u oko 140 škola diljem Hrvatske. Sredstvima donatora nabavljeno je za svaki treći razred po 8 knjiga koje onda putuju od obitelji do obitelji.

Po jedan učenik iz razreda odnosi svaki petak ruksak kući gdje s članovima svoje obitelji do srijede uživa u međusobnom druženju s knjigama.

Knjige su odabrane za sve uzraste tako da i djedovi i bake, mame i tate, starija i mlađa braća mogu pronaći nešto za sebe. Kako možemo pročitati u bilježnici dojmova, u tih nekoliko dana čak se i puno manje uključuje televizor, a svi se dobro

zabavljaju. Što kažete na to? Učenici sedmih razreda počeli su se kretati „međunarodnim vodama“. U suradnji s učiteljicama Vesnom Jakopović i Tatjanom Kontent knjižničarka je organizirala virtualno druženje s priateljima iz Poljske i Slovenije u projektu My favourite book (Moja omiljena knjiga) na portalu e-Twinning. Učenici su odabrali knjige i prezentirali njihov sadržaj partnerima

u obliku prezentacija na portalu. Isto tako predstavili su našu školu, zavičaj i domovinu, a predstavili su i autore odabranih djela. Služeći se dobivenim materijalima partneri pripremaju dramatizacije. Snimke izvedenih scenskih prikaza prezentirat će se partnerima također uz pomoć suvremene tehnologije.

Učenici osmih razreda koji pred kraj školske godine trebaju više zapeti kako bi se čim bolje pripremili za srednju školu, sudjelovali su u Mjesecu školskih knjižnica, u listopadu, u natječaju za izradu logotipa školske knjižnice. U suradnji s učiteljicom Boženom Lacković natječaj je uspješno proveden i posebno su nagrađena tri najuspješnija rada čije su autorce Petra Pikec, Marija Hren i Magdalena Španec.

Učenici petih i šestih razreda nisu imali ove godine tako intenzivan program. Za njih je krajem rujna bilo organizirano gostovanje gospođe Dinke Juričić, urednice u časopisu Modra lasta koja im je objasnila kako nastaje časopis. Osim toga, učenici ovog uzrasta koji su članovi Etnografske i Folklorne grupe zasukat će rukave potkraj školske godine sudjelujući u projektu promoviranja i očuvanja naše baštine pod nazivom e-KAJ je... koji zajedno s knjižničarkom osmišljavaju učiteljice Armina Rod, Božena Lacković, Vesna Jakopović i Ivanka Lisak.

Kako bismo mogli reći da je naslov ovog članka istinit, treba još samo spomenuti da je knjižničarka za učitelje škole u Tjednu cjeloživotnog učenja pripremila predavanje i radionicu na temu Informacijska pismenost.

Ines Krušelj-Vidas, knjižničarka

ničarka dolazi svakodnevno i učenicima glasno čita priču. U mjesecu studenom čitalo se na glas u drugim i četvrtim razredima matične škole. Otkrivale su se zgode junaka u knjigama „Vodenjak i stara kruška“ Želimira Hercigonje i „Francěk Drugi

terenska nastava

Učenici trećih razreda u Krapini

Učenici trećih razreda 11. listopada 2011. posjetili su Krapinu u sklopu zavičajne nastave. Nastavni je prisustvovalo 39 učenika iz 3.a, 3.b, 3.d (PŠ Dubovec) i 3.f (PŠ Hum Stubički) razreda. Jutro uoči polaska nagovještalo je predivan jesenski dan te smo se, uzbudeni i željni novih znanja i iskustava, ukrcali u vlak za Krapinu, naše županijsko središte. Tu smo se iskricali i hitro uputili prema Postaji prometne policije Krapina, gdje nas je dočekao gospodin Srećko Kuhta te nas upoznao s djelatnostima Postaje i praćenju događaja i sigurnosti prometa na području naše županije. Najviše nas je ipak oduševila pokazna vježba obrane djetalnika Postaje, kao i njihova mala dvorana za vježbe. Doživjeli smo i boravak u zatvoru, nakratko i bez bojazni. Na poklon smo dobili fluorescentne trakice kako bismo bili vidljiviji u prometu, a time i sigurniji. Svoje smo domaćine počastili kolačima, zahvalili i krenuli prema Uredu župana Krapinsko-zagorske županije. Tamo nas je dočekao zamjenik župana, gospodin Andelko Ferek-Jambrek. Upoznao nas je s ustrojstvom Republike Hrvatske na županije i načinom kako se postaje župan. Počašćeni smo bombonima, a mi smo se djelatnicima Ureda župana zahvalili košarom plodova jeseni i kolačima. Slijedio je posjet novom Muzeju krapinskih neandertalaca te susret s jednim "pravim" neandertalcem. Kući smo se vratili u 6 popodne bogatiji za nova znanja,

iskustva i spremni za još sadržajnih terenskih nastava u cilju što boljeg upoznavanja zavičaja.

Anita Razum, učiteljica RN

Izlet u Zagreb

U petak, 18. studenoga 2011. krenuli smo u Zagreb na terensku nastavu. Išli su svih niži razredi naše škole. Prvi puta smo se vozili autobusom na kat. Put je bio zabavan, ali kratak. Kada smo izašli, malo smo pješačili. Vidjeli smo velika raskrižja i velike zgrade. Došli smo pred kazalište Merlin. Malo smo jeli, a zatim ušli u kazalište. Sjeli smo na stolice. Dok smo sjedili, čula se lagana muzika, a tada je došla voditeljica koja nam je predstavila glumce i rekla da slave svoj deseti rođendan. Snimala nas je i televizija. Predstava „Heidi“ je počela. Bila je smiješna, zanimljiva i vesela. Glumci su jako zabavni. Heidi je bila mala, dobra i vesela djevojčica. Nosiла je bijelu haljinu. Ona je glavni lik. Petar je pastir, koji je čuvao koze. On je dobar, zavidan i smiješan. Klara je bila Heidina prijateljica. Ona nije mogla hodati, ali je pozitivan lik. Uspjela je prohodati na planinama. Predstava je bila duga i zabavna. Poslije predstave posjetili smo Tehnički muzej. Tamo smo vidjeli rudnik i mnoge stare stvari. Bilo je tu starih aviona, bicikala, vlakova, automobila. Zanimljiva je bila podmornica, ali i prvi tramvaj koji je vukao konj. Bilo je zanimljivo. Kući smo se vozili na katu autobusa i gledali kako je svijet malen ispod nas.

Mateja Jožinec, Magdalena Vrđuka , 4.a

Odlazak osmaša u kino

Nakon redovne nastave, 2. prosinca 2011. godine, učenici su osmih razreda u pratnji svojih razrednica autobusom oputovali u Zagreb na kino predstavu. Gledali su zanimljiv animirani film Mačak u čizmama u 3-D tehnici. Prije samog prikazivanja imali su malo slobodnoga vremena za šetnju, druženje i razgledavanje grada koji je već cijeli bio u božićnom raspoređenju. Nakon završetka filma krenuli su kući. Iako je druženje kratko trajalo, bilo im je lijepo, uživali su u druženju i nasmijali se filmu.

Valentina Bokun, 8.b

Posjet petih razreda kazalištu Knap

Učenici petih razreda zaputili su se u srijedu, 14. prosinca 2011. g. u Zagreb kako bi prisustvovali predstavi Dječaci Pavlove ulice. Tu su predstavu glumci kazališta Knap napravili prema istoimenoj knjizi

Ferenca Molnara koju učenici upravo u petom razredu čitaju za lektiru. Oni koji su knjigu već pročitali, mogli su usporediti sličnosti i razlike između predstave i originalne priče te odlučiti što im se više sviđa. One koji knjigu nisu čitali, taj zadatak tek čeka. U svakom slučaju, i jedni i drugi uživali su u dirljivoj priči o odrastanju, prijateljstvu, borbi i odanosti, a neki ma je tužan kraj priče izmamio i pokoju suzu u oku. Predstava je imala i odgojnu poruku mladima, a to je poruka protiv uličnog i školskog nasilja koje je, nažalost, postalo i previše često u našoj svakodnevici.

Karla Haramustek, 5.a

Učenici sedmih razreda u Zaboku

Naši su sedmaši u petak poslije redovne nastave 27. siječnja 2012. otišli na terensku nastavu u Zabok. Tamo su spojili ugodno s korisnim i u par sati uspjeli obići kino, galeriju i srednju školu. Prvo su bili na projekciji filma Koko i duhovi, snimljenog prema istoimenoj knjizi za djecu autora Ivana Kušana. S tim su se romanom učenici susreli već u 5. razredu u obradi lektire. Film je učenicima ponudio pustolovinu, tajanstveni misterij, detektivsku priču i, prije svega, zabavu. Nakon kina posjetili

su novootvorenu Veliku gradsku galeriju u kojoj su se upoznali s djelima hrvatskih umjetnika iz donacije obitelji Matijaš, a potom su otišli u Školu za umjetnost, dizajn, grafiku i odjeću Zabok. Tamo ih je voditeljica Andreja Hozmec provela školom i upoznala sa smjerovima koje ova škola nudi, poput web dizajna, medijskih tehničara, grafičara te likovne umjetnosti i dizajna. Vesela atmosfera nastavila se i u vlaku kojim su se učenici uvečer vratili svojim kućama.

David Haramustek, 7.a

Izlet šestaša u Zagreb

Nakon redovne nastave, 8. prosinca 2011., oko pola jedan, autobus je s učenicima krenuo iz Gornje Stubice prema Zagrebu. Putovali smo četrdeset i pet minuta, iako

se činilo kao da smo stigli za petnaest. Iskricali smo se ispred kazališta Mala scena u kojem smo trebali pogledati jednosatnu predstavu Kamenje. Radnja predstave temelji se na događaju u kojem su dvojica tinejdžera bacila kamen na jureći automobil i tako prouzrokovala tešku nesreću i smrt vozača tog automobila. Kada je predstava završila, na izlazu su nas čekale dvije kutije s crvenim i zelenim žetonima. Crveni je značio da su tinejdžeri krivi za nesreću, a zeleni da nisu krivi. Mi smo se morali odlučiti za jedan žeton, baciti ga u kutiju i time odrediti jesu li tinejdžeri krivci ili ne. Nakon predstave krenuli smo u šetnju Ilicom, a kasnije smo svratili i u McDonald's. Razgledavali smo Zagreb okičen božićnim ukrasima, slikali smo se ispred velikog bora na Trgu bana Jelačića, razgledavali štandove na Cvjetnom trgu, a nakon toga smo posjetili i katedralu na Kaptolu. U Gornju Stubicu vratili smo se u ranim poslijepodnevnim satima.

Martina Hegol, 6.a

Posjet učenika dvorcu Oršić

Krajem siječnja i početkom veljače 2012. godine učenici naše škole u pratinji svojih razrednika posjećivali su Muzej Seljačkih buna u dvoru Oršić. Povod je bilo obilježavanje Seljačke bune. U muzeju su učenici imali stručno vodstvo koje ih je podsjetilo na povijesne događaje iz 1573. godine te ih upoznalo s postavom muzeja.

Vidjeli su mnogo starina poput slika, strog namještaja, oružja, mapa, instrumenata i svakodnevnih predmeta. Učenici su čuli i mnoge zanimljive priče i legende poput one koja kaže da je Matija Gubec zapravo još uvijek živ. Svi su morali pažljivo pratiti jer je svaki razred dobio nastav-

ne listiće sa zadacima čiji su se odgovori skrivali negdje u muzeju. Ovo je bio odličan način da učenici saznaju neki novi podatak o Seljačkoj buni i svom gornjostubičkom rodnom kraju.

Sara Drempetić, 7.a

Terenska nastava učenika 3.a i 3.b povodom prvoga dana proljeća

Učenici 3.a i 3.b razreda prvi su dan proljeća proveli na terenskoj nastavi i integriranom nastavnom danu u Humu Stubičkom. Ujedno je to bila i jedna od aktivnosti kojom se u našoj školi obilježava Svjetski dan voda 22. ožujka 2012. Koliko je voda važna za život čovjeka, svi znamo, ali je važno uvijek osvještavati ta znanja kako bismo pravilno koristili i čuvali svoje prirodne resurse vode. Kako

na našem području imamo mnogo izvora pitke vode, krenuli smo putem kapljice vode s izvora do krajnjih potrošača, naših domaćinstava. Ovaj smo put pratili jedan lokalni vodovod, vodovod u Humu Stubičkom. Na putu su nas ražalostili zagađen potočić Hum u centru Gornje Stubice, kao i priručna smetlišta uz put u Humu Stubičkom, ali nas je zato fascinirao kutak netaknute prirode u dolini podno Sekireva Sela, ljepota i bogatstvo biljnog i životinjskog svijeta. Ne želimo vjerovati da je to samo zato što tuda ne prolazi mnogo ljudi.

Anita Razum, učiteljica RN

terenska nastava

Minimundus

Učenici naše škole posjetili su 5. svibnja 2012. Minimundus. To je park minijaturnih građevina smješten u blizini Klagenfurta u Austriji. Nalazi se na jezeru

Hrvatski svjetionik Porer

Wörthersee (Vrbsko jezero). Sadrži oko 150 minijaturnih modela arhitekture iz cijelog svijeta. Polazak je bio u 6 sati s Trga sv. Jurja u Gornjoj Stubici. Nakon jednog sata vožnje stigli smo do graničnog prijelaza Lupinjak. Nakon toga smo putovali kroz Sloveniju i uživali u njenim prirodnim ljepotama. Usput smo slušali i zanimljivosti o područjima kroz koja smo prolazili. Poslije još par sati vožnje stigli

Učenici ispred zmaja, simbola Klagenfurta

Paljenje svijeće u Bleiburgu

smo do našega glavnog odredišta, parka Minimundusa. Imali smo dva sata za razgledavanje i slikanje građevina. Neki od tih izloženih modela bili su Kip slobode, CN toranj u Torontu, Eiffelov toranj, Bazilika sv. Petra, Bijela kuća, Opera u Sydneyu, Taj Mahal i mnogi drugi. Nakon razgledavanja prošetali

smo do Vrbskog jezera i uživali u pogledu na jezero te na snježne Alpe u daljini. Kasnije smo se autobusom odvezli do centra grada Klagenfurta. Tamo smo mogli vidjeti kip zmaja, simbola grada. Imali smo jedan sat za šetnju gradom i razgledavanje izloga i dućana. Oko 16 sati krenuli smo iz Klagenfurta prema Bleiburgu gdje smo na spomeniku žrtvama masovnog pomora Hrvata u Drugome svjetskom ratu položili svijeću. Nakon toga krenuli smo natrag prema Gornjoj Stubici, a kući smo stigli negdje oko 21.30 sati. Umorni i pospani, zaspali smo puni dojmova o, nekim prvom, izletu u inozemstvo.

Martina Hegol, 6.a

Učenici na jezeru Wörthersee

Putovanje u Tavankut

Delegacija naše škole u sastavu od nekoliko učenika, učitelja i ravnateljice krenula je 20. travnja 2012. u Tavankut povodom proslave njihova Dana škole. Krenuli smo autobusom u 7,30 sati ispred škole i putem smo povezli učenike iz drugih osnovnih škola koje nose ime Matije Gupca. U Tavankut smo stigli oko 16 sati i domaćini su nas smjestili u svoje domove. U 18 sati odveli su nas u školu gdje je pripremljen svečani program za sve goste. Osim naše škole, ove godine su na proslavi bili ravnatelji, nastavnici i učenici osnovnih škola iz Cernika, Jarmine, Ernestinova, Primoštena i iz Usore u BiH te gosti iz Kaćmara u Republici Mađarskoj. I mi smo imali mali nastup. Nakon programa otišli smo svojim domaćinima. U subotu ujutro svi smo posjetili tavankutsku župnu crkvu i tamo čuli njezinu povijest. Obišli smo i galeriju slike

napravljenih od slame, tamo smo mogli kupiti i pokoji suvenir. Nakon obilaska Tavankuta bila je organizirana radionica o elektronskom nasilju. Bili smo podjeljeni u skupine i svaka je grupa morala napraviti plakat o nekom od problema koji se tiče sigurnog korištenja računala i mobitela te taj plakat i predstaviti. Kasnije smo imali i slamarsku radionicu na kojoj smo naučili raditi slike od slame. Kada je svatko izradio svoju sliku, krenuli smo na sportsko natjecanje. Igrali smo odbojku, ali smo igrali vrlo kratko jer je počela padati kiša. Zbog kiše je natjecanje bilo odgođeno. Dok su učenici bili na radionicama, za ravnatelje i učitelje bio je organiziran obilazak Subotice te posjet Generalnom konzulatu Republike

Hrvatske. Navečer smo imali druženje u školi gdje smo mogli igrati stolni tenis, stolni nogomet i pikado. U nedjelju ujutro u 9 sati oprostili smo se od domaćina i ostalih gostiju te krenuli svojim kućama. Meni je ovo bilo veoma lijepo i zanimljivo putovanje koje bih voljela ponoviti.

Sara Dremptić, 7.a

Pozdrav proljeću

Svi su se učenici okupili 11. svibnja 2012. ispred škole kako bi sa svojim i ostalim razredima krenuli na svoja odredišta. Toga se dana nastava održavala u prirodi pod već poznatim nazivom „Pozdrav proljeću“. Mi, šestaši, za svoje smo odredište odabrali Dobre Zdence. Nakon sat i 15 minuta napornoga hoda stigli

smo do područne škole. Tamo se održalo natjecanje

„Brzi konobar“ u kojem su po jedan učenik i učenica iz svakog pojedinog šestog razreda trebali na papirnatom tanjuru prenijeti plastičnu čašu napunjenu vodom s jednog kraja parkirališta na drugi. Pobjedu je odnio 6.b. Nakon toga uputili smo se na nogometno igralište koje se nalazilo

nedaleko od škole. Tamo su se održali mali nogometni turnir i natjecanje u povlačenju užeta. U nogometnom turniru pobjedu su odnijeli dečki iz 6.c, a u povlačenju užeta djevojke iz 6.a. Nakon svih natjecanja uputili smo se prema centru Gornje Stubice, a potom i prema svojim kućama. Peti su se razredi uputili prema Modrovcu. Putem su također održali nogometni turnir u kojem su pobijedili dečki 5.c razreda, posjetili su kapelicu u Modrovcu i na kraju se puta okrijepili sokovima i pizzom. Sedmi razredi išli su na terensku nastavu u Dubovec. Stigli su tamo nakon sat i pol hodanja. Razgledali su područnu školu, a potom imali slobodno vrijeme za igru. Bili su i na izvoru vode u Dubovcu, a potom i u kapelici. Osmaši su pješačili do izletišta Gorčića gdje su uživali u prirodi i roštilju.

Martina Hegol, 6.a

Kad se male ruke slože, i priroda se čuvati može

Mislimo globalno, djelujmo lokalno

U vrijeme sve jačeg zagađenja zraka i okoliša, klimatskih promjena, globalnog zatopljenja, neracionalne potrošnje energije te stalnog rasta cijene energetskih učinkovitosti trebalo bi nam postati prioritet. Svatko bi trebao pronaći svoju vlastitu mjeru kojom može pomoći svojem okolišu, pa makar to bila samo zamjena obične žarulje onom štednom. Tako će ipak pridonijeti svojem kućanstvu, a time i okolicu, zajednici, svojoj zemlji te na kraju i planetu na kojem živimo. Krajnji je cilj svih onih koji žele brinuti o okolišu u kojem živimo smanjenje razine CO_2 u zraku, korištenje obnovljivih izvora energije, smanjenje korištenja fosilnih goriva, povećanje energetske učinkovitosti te smanjenje zagađenosti okoliša u kojem živimo.

Kako smatra da se dobre navike usvajaju još u djetinjstvu, OŠ Matije Gupca već godinama radi na povećanju ekološke osviještenosti svojih učenika te svojim djelatnostima daje pozitivan primjer cijeloj lokalnoj zajednici. Škola već tradicionalno provodi brojne ekološke akcije kojima je uvijek cilj zaštita okoliša i usvajanje dobrih ekoloških navika u djecu, obilježava sve dane kojima se slavi važnost prirode i planeta na kojem živimo te održivom gradnjom i uštem energije pridonosi smanjenju potrošnje svih vrsta energije u svojim objektima.

Sanacija područne škole Hum Stubički

Na koji se način škola brine o očuvanju energije, najbolje se može vidjeti na primjeru Područne škole Hum Stubički koja je prošle godine proslavila svoju 60. obljetnicu. Ta je škola ove godine obnovljena, i to tako da se vodilo računa o primjeni obnovljivih izvora energije, smanjenju emisije štetnih plinova, uštem toplinske i električne energije u budućnosti te, u konačnici, i ekonomskoj

opravdanosti projekta. Sanacija škole realizirana je u sklopu projekta „Energetska učinkovitost u školama Krapinsko-zagorske županije“, a voditelj projekta bio je Miljenko Jagarčec, ing., kao predstavnik Regionalne energetske agencije sjeverozapadne Hrvatske. U školi je prvo sanirano kroviste i promijenjen dotrajali pokrov, a potom i izolirano negrijano potkrovje s 20 cm mineralne vune.

Toplinska zaštita zgrada jedna je od najvažnijih tema kad govorimo o energetskoj učinkovitosti objekata jer ima ogromni potencijal energetske uštede. Nedovoljna toplinska izolacija dovodi do povećanih toplinskih gubitaka zimi, oštećenja nastalih vlagom te pregrijavanja prostora ljeti. Zagrijavanje takvih prostora zahtijeva veću količinu energije, što dovodi do povećanja cijene korištenja i održavanja prostora, ali i do većeg zagađenja okoliša. Stoga je na čitavoj školi u Humu promjenjena dotrajala drvena stolarija prozorima od PVC

profila s dvostrukim IZO stakлом punjenim argonom i s Low-e premazom te je napravljena toplinska fasada izolirana s 10 cm stropora.

Ugrađena je i geotermalna dizalica topline Thermia Duo 16 toplinske snage 16 kw uz koeficijent toplinske iskoristivosti od 3,51 (svaki kWh utrošene električne energije nam u prostor daje 3,51 kWh toplinske energije). Dizalice topline su uređaji koji iskorištavaju toplinu iz okoliša, transportiraju je s jednog mesta na drugo i pretvaraju u korisnu toplinu za grijanje ili čak za hlađenje prostora. Takve dizalice imaju bolju energetsku učinkovitost od bilo koje vrste grijaća - umjesto da sagorijevaju gorivo, one premeštaju toplinu, čime su i do pet puta učinkovitije od ostalih grijaća. U razrede je ugrađen razvod topline pomoću ventilokonvektora čime je smanjen toplinski režim sustava grijanja te je time dodatno povećana efikasnost cijelog sustava.

Osim same škole, uređen je i njen okoliš – asfaltirano je igralište, postavljene su tribine i zaštitna ograda tako da djeca sad mogu uživati igrajući se vani na zraku.

Nikolina Fruk, prof.

Intervju s učiteljicom Draženkom Kušan

O tome kako je obnova utjecala na naše učenike i učiteljice u Humu, raspitala se novinarka Valentina. Razgovarala je s učiteljicom Draženkom Kušan.

Mislite li da su bile potrebne sve promjene koje su se dogodile na školi?

Sve su promjene bile potrebne jer je stolarija bila jako stara. Bilo je hladno i puhalo je kroz prozore, jako se puno novaca trošilo na grijanje, a prostor nije bio iznad 15°C. Nije se moglo koristiti školsko igralište. Kad je padala kiša, igralište je bilo blatno, a kada je bilo sunce, na igralištu je bila prašina. Bilo je neravno i djeca su stalno padala. Nije bilo ograde pa je lopta često padala na cestu, što je vrlo opasno.

Koliko su dugo trajali radovi i jesu li vam smetali za odvijanje nastave?

Radovi su trajali od listopada 2011. pa sve do travnja 2012. Nisu nam smetali za odvijanje nastave jer se jedan dio radova odvijao vani, a drugi dio poslije nastave. Samo smo 2 tjedna bili bez učionice i nastava se odvijala na hodniku. Nama to nije smetalo jer nas je malo.

Do kakvih je sve promjena došlo u školi?

Promijenjena je stolarija, postavljena nova PVC stolarija i izo-stakla, srušena su stara vrata koja su oduzimala velik postotak energije. Srušeni su prozori i zid, uređena je 1. učionica, sada je bez lamperije. Dobili smo energetsku pumpu za grijanje, stavljena je izolacija na tavan. Asfaltirano je dvorište i igralište, stavljena je zaštitna mreža, postavljene su dvije tribine i termofasada. Uređen je cijeli okoliš škole.

Kako je sada raditi u obnovljenoj školi? Što kažu djeca na promjene?

U školi je sada lijepo, više nije hladno. Djeca se najviše vesele igralištu. Svi smo sada sretni i ponosni.

Čuvaju li djeca energiju i brinu li se za okoliš oko sebe?

Da, djeca se brinu o okolišu. Brinu se o školskom cvjetnjaku i čiste i paze na urednost u školi. Svi su uključeni u školsku zadrugu pa su samim time ekološki osviješteni.

Valentina Bokun, 8.b

Potrošnja energenata u PŠ Hum Stubički

PŠ Hum Stubički ušla je u projekt energetske učinkovitosti osnovnih i srednjih škola Krapinsko-zagorske županije s ciljem stvaranja ušteda u potrošnji energije. To je prva škola u našoj županiji u koju je postavljena toplinska pumpa koja koristi toplinu tla kao izvor energije. Toplina tla najsigurniji je izvor topline za toplinsku pumpu jer tijekom cijele godine ima konstantnu temperaturu od +8°C

do +12°C na određenoj dubini, što znači da je tlo zimi mnogo toplije od vanjskog zraka. Tako temperiranu vodu u sistemu treba dogrijati plinom da bi se postigla određena temperatura zraka u prostorijama. Do sada su prostorije škole grijane centralnim grijanjem na plin.

U priloženoj tablici prikazana je potrošnja plina za prva četiri mjeseca od 2009. do 2012. godine. Podatke smo uzeli s računa za obračun potrošnje plina („Komus“).

Vrijednosti utrošenih energenata tijekom godina su različite, na što su utjecale vanjske temperature zraka. Uočava se veliko smanjenje potrošnje plina u 2012. godini. Iako se povećala potrošnja električne energije zbog rada pumpe i ispuhanja toplog zraka iz ventilokonvektora u učionice.

Ukupno gledajući, ušteda je velika. Točne analize svih parametara napraviti će stručnjaci REGEA – Energetske agencije sjeverozapadne Hrvatske.

Sanja Knezić, ravnateljica

PŠ HUM STUBIČKI POTROŠNJA PLINA (u m³)				
godina	2009.	2010.	2011.	2012.
siječanj	1135	1098	689	36
veljača	575	789	747	26
ožujak	443	577	545	3
travanj	64	167	66	1

Ekološke akcije u školi

Eko grupa naše škole u suradnji s GLOBE grupom svake godine marljivo radi te organizira brojne akcije s ciljem očuvanja okoliša i podizanja ekološke svijesti učenika. Evo nekih od tih akcija:

* Velika akcija recikliranja starih mobitela. Ovu je akciju potaknuo Zoološki vrt grada Zagreba pod nazivom „Čovječe, gdje ti je mobitel?“. Počela je 1. studenog 2011., a zbog velikog interesa nastavila se tijekom cijelog drugog polugodišta sve do 30. lipnja 2012. g.

* Godinama se u školi sakuplja stari papir koji se prodaje poduzećima za recikliranje. Dok ne stigne poduzeće za otkup, stari se papir skladišti u prostoriji „stare svlačionice“. Papir preuzima poduzeće Unijapapir iz Zagreba po pozivu, tj. kad se napuni kontejner.

* Tvrta C.I.A.K. u suradnji s Fondom za zaštitu okoliša pokrenula je veliku akciju skupljanja otpadnih baterija u osnovnim školama u Republici Hrvatskoj. Prijavili smo se za sudjelovanje u toj ekološkoj akciji te je proveli u školi. Trajala je od listopada 2011. do 31. ožujka 2012. g. Učenici ipak mogu baterije odlagati u školi do kraja školske godine u za to predviđeni spremnik.

* Tijekom cijele godine organiziramo čišćenje okoliša škole. Svaki dan učenici čiste školski okoliš, a povodom Dana planeta Zemlje organizira se velika akcija čišćenja cijele Gornje Stubice.

* Prikupljamo i stare akumulatore te otpadna ulja koja su također veliki ekološki problem.

* Organizirali smo akciju sakupljanja plastičnih čepova.

* Organizirali smo akciju sakupljanja starog papira s ciljem smanjenja količine otpada i očuvanja što više stabala od rušenja jer se preradom starog papira štedi i energija i voda.

Uključili smo se i u ekološku akciju „Zeleni korak“, tj. akciju prikupljanja starog papira i plastičnih vrećica, u sklopu „dm green city“ projekta 2012. s ciljem stvaranja bolje budućnosti za naš okoliš, a time i za nas same. Akcija je trajala od 22. ožujka do 25. travnja 2012. g. Niži su razredi ove godine uspjeli sakupiti 770 kg papira, a najuspješniji je bio 4.a razred s prikupljenim 206 kg. Viši razredi sakupili su ukupno 2 979 kg papira, a najviše je sakupio 5.c razred, i to 965 kg. Učenici koji su se najviše potrudili i sakupili najviše papira

upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima na području Krapinsko-zagorske županije u sklopu međunarodnog projekta REMEDISANUS. Učenici nižih razreda odmahena uče o važnosti čuvanja prirode i okoliša pa često izrađuju plakate i likovne radeve vezane uz tu temu.

Luka Bočkaj, 1.b

Naši su učenici iz svog iskustva predložili nekoliko najvažnijih savjeta za očuvanje okoliša:

- ne bacajte smeće na pod, za to postoje kante svuda oko vas
- ne lijepite žvakaće gume na školski namještaj jer će nam tako dulje trajati, a time ćemo spasiti i nekoliko stabala
- ne puštajte vodu da nepotrebno teče dok perete zube
- tuširajte se umjesto da se kupate jer tako možete uštedjeti velike količine vode
- razvrstavajte otpad
- ne bacajte rabljeni papir u smeće, sačuvajte ga i odnesite na recikliranje
- ne ostavljajte televizor, računalo ili neke druge aparate da nepotrebno gore ako ih trenutno ne upotrebljavate
- čim češće koristite se platnenim vrećicama, ne kupujte plastične
- plastične boce na bacajte u smeće, odnesite ih u trgovine koje ih otkupljuju
- uživajte u okolišu i prirodi oko sebe, izadite što češće na zrak, maknite se od računala i igrajte se vani, vozite bicikl i iskoristite sve ljepote koje nam planet Zemlja daje.

Dorotea Pasanec, 1.b

Čuvajmo okoliš i svoju planetu jer nemamo drugu!

Štefanija Boltek-Mihaljevski, prof.

GLOBE u našoj školi

Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su pristupile ostvarivanju ovog svjetskog programa (sporazum je potписан 13. travnja 1995.), a Osnovna škola Matije Gupca Gornja Stubica uključila se u program GLOBE 1996. godine. Bili smo prva osnovna škola u Republici Hrvatskoj koja je 15. 11. 1996. poslala podatke u centralno GLOBE računalo u grad Bolder, Colorado, SAD. Danas je u našoj školi pet osposobljenih učitelja mentor koji svoja znanja i vještine prenose učenicima i zajedno s njima aktivno sudjeluju u brizi za očuvanje našega planeta. U školi mjerimo i bilježimo podatke iz područja atmosfere, vode i biljnog pokrova. Najviše podataka do sada prikupljenih odnosi se na osnovna atmosferska mjerena (najviša, najniža i trenutačna dnevna temperatura, praćenje naoblake i vrste oblaka i mjerjenje količine padalina). Učenici također obavljaju i hidrološka mjerena na potoku u blizini naše škole, jedanput tjedno mjeri se temperatura vode, a od ove godine radi se i kemijska analiza vode (mjerjenje alkaliteta, nitrita, nitrata, otopljenog kisika u vodi i Ph vode). Od 2010. godine bavimo se i fenološkim mjerjenjima, a mjeri se i tlak zraka te se promatraju tzv. contrails – tragovi ispušnih plinova aviona. Prikupljeni rezultati unose se u zajedničku računalnu bazu podataka na GLOBE serveru.

Tijekom dugog niza godina u programu GLOBE možemo se pohvaliti brojnim nagradama i priznanjima. Dosad smo sudjelovali na svim državnim GLOBE smotrama. Ove je godine ekipa u sastavu Anamarije Labaš, Petre Pikec i Ane Herceg u orijentacijskom natjecanju državne

smotre osvojila odlično 12. mjesto od 36 ekipa i time pokazala da je ovaj rezultat samo dio kontinuiranog i uspješnog djelovanja škole na ovom području. Tome svjedoči i ovogodišnje priznanje našeg ministra za 15 godina neprekidnog rada i sudjelovanja na državnim GLOBE susretima, u čemu smo jedna od zaista malobrojnih škola u Republici Hrvatskoj, na što smo itekako ponosni.

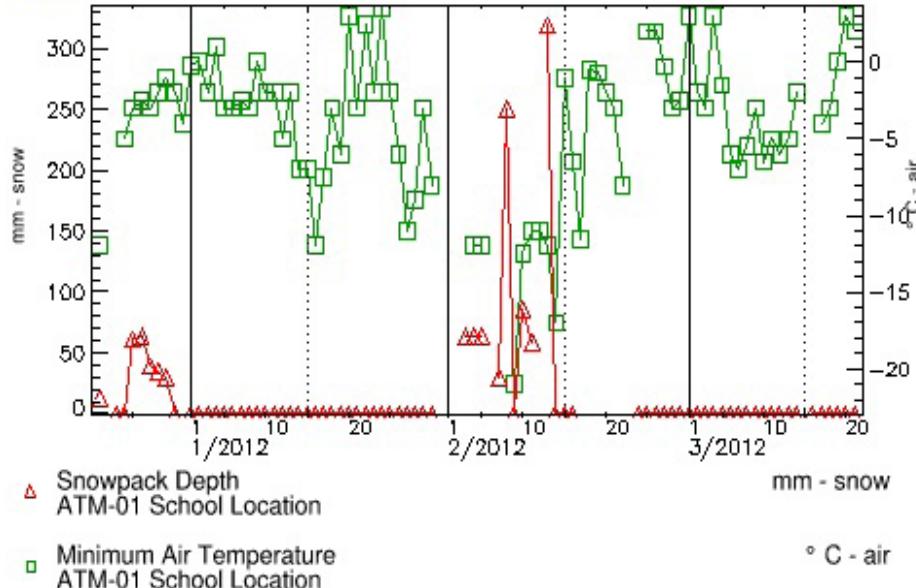
Osvrt na zimu

Zima je godišnje doba koje kalendarski počinje 21. prosinca. Taj dan nazivamo zimski suncestaj ili zimski solsticij. Sunčeve zrake okomito padaju na južnu obratnicu te tako južna polutka prima više svjetlosti i topline. Na sjevernoj polutki, koja je otklonjena od Sunca,

dan je najkraći, a noć najdulja u godini. Godine 2011. zima je „stigla“ 22. prosinca u 6 sati i 30 minuta. Iako su mnogi priželjkivali bijeli Božić, prosinac nas nije razveselio bijelim pahuljama. Minimalna temperatura u zimskom dijelu mjeseca prosinca nije prelazila -5°C , izuzev dana 21.12. kada je iznosila -12°C . U mjesecu siječnju minimalna dnevna temperatura kretala se oko -3°C pa možemo kazati da je siječanj bio topliji nego inače. Izuzetci su bili dani 16.1. i 27.1. s temperaturom od -12°C , odnosno -11°C . Mjesec veljača u prvoj polovici bio je vrlo hladan. Srednje dnevne temperature bile su redovito u minusu, a minimalna dnevna temperatura kretala se oko -10°C . Najniža dnevna temperatura izmjerena je dana 9.2. i iznosila je -21°C . U zadnjem tjednu veljače temperature su narasle i najavile dolazak proljeća. Kroz mjesec ožujak temperature su postepeno rasle, a najviša dnevna temperatura izmjerena je dana 30.3. i iznosila je 23°C . Što se tiče oborina, mjesec prosinac bio je suh s nešto malo padalina u obliku kiše, isto kao i mjesec siječanj. U prvoj polovici veljače bilo je padalina u obliku snijega. Najviši snježni pokrivač izmjerjen je dana 13.2. i iznosio je 318 mm. Mjesec ožujak bio je relativno suh, izuzev dana 12. i 13.3. kada je palo 50, odnosno 30 mm kiše. Analizirajući podatke o padalinama i temperaturi, možemo zaključiti da je ove godine veljača opravdano zaslужila svoj narodni naziv „veljača – premetača“ ili „veljača prevrtača“ zahvaljujući vrlo niskim dnevnim temperaturama i obilju padalina.

Marina Mikulec, prof.

OS Matija Gubec-Gornja Stubica, HR

Kad ćemo imati petnaest...

Naš je list pravi tinejdžer, navršio je svoju petnaestu godinu! Njegovi su planovi da postane što bolji, kvalitetniji, zabavniji, zanimljiviji. A kakvi su planovi naših osmaša, saznala je novinarka Valentina. Zapisala je njihove želje, strahove, namjere i snove. Pogledajmo koji su!

Kad ću imati petnaest...

... vjerojatno ću biti u gimnaziji u Orlavljtu. Upoznat ću nove ljude i družiti se s njima. Vlakom ću ići u školu i morat ću puno učiti jer poslije namjeravam upisati psihologiju na Filozofskom fakultetu. Jedan dio mog putovanja završava, ali s radošću krećem u drugi dio svog života.

Karlo Dremptić, 8.b

... očekujem da ću se upisati u neku dobru srednju školu u kojoj ću ispraviti svoje greške iz OŠ. Obećavam da ću se potruditi i vratiti osmijeh roditeljima na lice. Željela bih da se moja obitelj mnome ponosi te da mi pomaže na dalnjem životnom putu.

Lea Junković, 8.b

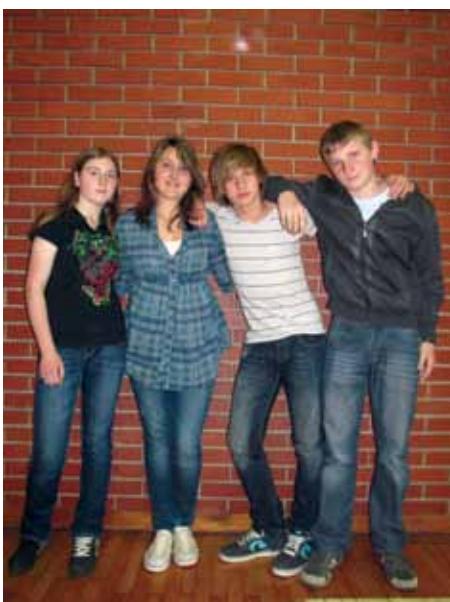

... bit ću zrelija i odgovornija. Sada kad sam starija, više primjećujem ljude oko sebe koji mi žele dobro. Sve više razgovaram sa starijima. Sada mi je žao što nisam više učila u OŠ. Obećavam da ću više učiti jer nikada više nećemo biti mlađi kao što smo u ovome trenutku. Svake smo minute stariji, ali i zreliji.

Nikolina Korman, 8.b

... ne znam što me čeka, ali znam da ću u srednjoj školi naći nove prijatelje. Tamo ću postati zrela osoba koja će znati sebe pripremiti za život.

Anamarija Petrović, 8.b

... morat ću odlučiti kako dalje i hoću li svoj prvi korak u srednjoj školi dobro započeti.

Nikolina Kuhta, 8.b

... krenut ću u srednju školu u Zabok, vjerojatno u smjer za kuhara. Nadam se da će mi biti lijepo jer volim kuhati i potrudit ću se završiti školu sa što boljim uspjehom! Voljela bih jednoga dana postati profesionalna kuharica i biti poznata u svijetu.

Marta Klanjčić, 8.b

... primit će me u željenu školu. U budućnosti želim biti dobar učenik, a kasnije možda čak i učitelj. Sve što se dosad dogodilo, bit će samo dobra sjećanja na prošlost.

Vladimir Hren, 8.b

... moj će život biti promijenjen te će dobiti novi smisao. Pohađat ću srednju školu i boraviti u đačkome domu. Upoznat ću nove ljude i sklopiti ću nova prijateljstva, više ću izlaziti s prijateljima. S 15 postat ću zrelija i odgovornija osoba te ću se više potruditi oko svojih obveza.

Natalija Jelovečki, 8.c

... postat ću zrelija i odgovornija i nadam se da neću toliko ovisiti o drugima.

Petra Pikec, 8.c

... ići ću u srednju školu, nadam se da ću steći nove prijatelje i što bolje se uklopiti u novu okolinu.

Julija Pavetić, 8.c

... neće me više smatrati djetetom. Imat ću veća prava i mogućnosti.

Lucija Makar, 8.c

... bit će to za mene novi početak. Sve više ću razmišljati o svojoj budućnosti i o onome što želim postići u životu. Na sve ću gledati mnogo "odraslige" nego sada jer nitko od nas sada ne zna što nas sve čeka i kakvi ćemo postati.

Ines Lisica, 8.c

... ići ću u srednju školu, bit ću ozbiljnija, počet ću sama rješavati svoje probleme, više ću se zabavljati.

Lucija Lukec, 8.c

... ostvarit ću svoj životni san. Obećala sam samoj sebi da nikad neću odustati i da me nitko neće skloniti s mojega cilja. Uporna sam i ustrajat ću u onome što želim, ja jednostavno znam da ću uspjeti.

Magdalena Španec, 8.a

... najvažnije mi je da budem zdrav. Očekujem da ću postati profesionalni nogometničar i da ću steći mnoga nova prijateljstva.

Martin Škudar, 8.a

... upisat će se u neku dobru školu i ostvariti svoj san. Zanimaju me strani jezici,

ci, likovni i medicina. San mi je jednoga dana postati profesorica ili pedijatrica. Želim pomagati djeci u učenju i u tome da budu zdravi. Znam da me čeka još mnogo truda i učenja, ali znam da će uspjeti i jednog dana postati ono što želim te uživati u svome poslu.

Petra Haramustek, 8.a

... bit će spremam za nove doživljaje i veću školu.

Josip Mucak, 8.a

... morat će ostaviti svoje prijatelje s kojima sam proveo djetinjstvo i osnovnu školu. Zbog toga će mi biti teško otići iz osnovne, ali život mora ići dalje.

Karlo Hren, 8.a

... bit će to novo razdoblje u životu, s novim poznanstvima, novim učiteljima i drugačijim načinom života. Postat ćemo zrelij i ozbiljniji. Nadam se da će izabratи pravi put i da će postati netko i nešto u svojem životu.

Gabrijela Sviben, 8.a

... bit će godinu dana starija. Mudro ću odabrati srednju školu tako da mi kasnije ne bude žao. To je za mene važna odluka, stoga moram dobro razmisliti. S 15 godina sigurno će biti i godinu dana pametnija. Nadam se da će me u novoj školi dobro prihvati i da će pronaći nove prijatelje.

Valentina Bokun, 8.b

Predstavljamo
vam 8.a, 8.b
i 8.c razred
generacije
2011./2012.

Od srca želimo da im se njihovi planovi ostvare.

Pozivamo ih da navrate u staru školu i ne zaborave nas.

natjecanja

Županijski kros u Krapinskim Toplicama

U Krapinskim Toplicama održan je 28. listopada 2011. Županijski kros na kojem su učenici naše škole ostvarili dobre rezultate. Sudjelovalo je 26 osnovnih i 7 srednjih škola, sveukupno više od 430 trkača. U ozbiljnoj konkurenciji naši su najbolji trkači ostvarili lijepo rezultate. Iz naše se

škole na postolju našao Dominik Reštar (5.c) koji je osvojio treće mjesto, dok smo posebno ponosni na dječake iz 5. i 6. razreda koji su ekipno osvojili prvo mjesto i donijeli još jedan pehar našoj školi.

Valentina Bokun, 8.b

Naši stolnotenisači osvojili pehar

U OŠ Gornje Jesenje 3. veljače 2012. godine održano je županijsko natjecanje u stolnom tenisu. Učenici naše škole (Dominik Sačer 7.a, Lovro Hren 7.b i Karlo Hren 8.a) osvojili su 2. mjesto među dječacima. Njihov je mentor učitelj Dinko Prpić.

Konačan poredak škola bio je sljedeći:

ZABOK - OŠ K. Š. Gjalskog

G. STUBICA - OŠ M. Gupca

D. STUBICA - OŠ D. Stubica

ĐURMANEC - OŠ Đurmanec

S. TOPLICE - OŠ S. Toplice

David Haramustek, 7.a

Nogomet

Naši su nogometaši ove godine bili prvi u skupini u 1. kolu, no u 2. su kolu osvojili treće mjesto koje nije bilo dovoljno da bi se plasirali među osam najboljih momčadi u županiji.

David Haramustek, 7.a

Natjecanje mladih Hrvatskog Crvenog križa u Stubičkim Toplicama

U OŠ Stubičke Toplice 24. ožujka 2012. održano je 8. gradsko natjecanje mladih Hrvatskog Crvenog križa. U kategoriji podmlatka našu su školu predstavljale učenice Marta Klančić, Maja Mucak, Jele-

Tamari Zebec (3.b), Patriciji Ivanić (6.a), Goranu Jalševečkom (5.c) i Kristijanu Severu (8.c) za osvojena prva mjesta.

Valerija Kosec, 6.a

na Jakšić, Marija Hren, Nikolina Korman i Valentina Bokun. Učenice su pokazale veliko teorijsko znanje o Crvenome križu te praktično znanje u pružanju prve pomoći pa su zaslужeno osvojile izvrsno treće mjesto. Mentorica im je bila učiteljica Mirjana Borošak. U OŠ Stubičke Toplice bile su lijepo primljene i ugošćene, a ni zabave i druženja nije nedostajalo!

Valentina Bokun, 8.b

Jurjevski kros

Ove je godine 22. travnja 2012. održana Jurjevska utrka. Naši su učenici ostvarili odlične rezultate. Čestitamo svim sudionicima, a posebno Davidu Kormanu (predškola),

Prometna natjecanja

Na školskom natjecanju iz sigurnosnih i prometnih pravila za vozače bicikala najveću spremnost pokazali su Stanislav Novina (5.a), Danijel Zebić (5.b) i Denis Filipaj (5.a).

Na županijskom natjecanju "Sigurno u prometu 2012." školska ekipa (Mihaela Vlahović, Lora Haramustek, Stanislav Novina i Danijel Zebić), pod mentorstvom učitelja Marka Mihaljinca, zauzela je 7. mjesto. U pojedinačnoj konkurenciji najveći uspjeh postigla je Mihaela Vlahović osvojivši 3. mjesto u kategoriji za djevojčice.

Marija Lorena Kosec, 5.a

DRŽAVNO NATJECANJE

* GLOBE ekipa u sastavu Anamarije Labaš (8.c), Petre Pikec (8.c) i Ane Herceg (7.c) osvojila je 12. mjesto u orijentacijskom natjecanju.

* Učenička zadruga osvojila je 10. mjesto na 23. državnoj smotri učeničkih zadruga.

* Europa u školi – tri su rada učenica 3.b razreda poslana na nacionalno natjecanje u likovnoj kategoriji učenika od 1. do 4. razreda. To su radovi učenica Laure Bakran, Lucije Lisak i Marte Vulame.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE

* Juraj Hanžek (7.b) osvojio je 1. mjesto u kategoriji LOGO 7.

* Jelena Šagud (7.c) osvojila je 2. mjesto u natjecanju iz povijesti.

* Učenička zadruga Matije Gupca plasirala se na 24. državnu smotru učeničkih zadruga koja će se održati u listopadu 2012.

Informatika
LOGO - prva mjesta
osvojili su:
1. Antun Novosel, 6.b
1. Lucija Drempetić, 6.b
1. Juraj Hanžek, 7.b
1. Dario Haramustek, 8.b
1. Ivana Sumpor, 8.c
1. Petra Pikec, 8.c

Informatika
Osнове informatike
1. Petra Pikec, 8.c
2. Josip Kelemen, 7.a
2. Ines Frajtag, 7.b
3. Dario Haramustek, 8.b

Povijest – prva
mjesta osvojile:
Jelena Šagud, 7.c
Petra Pikec, 8.c

Kemija
7. razred
1. Ana Herceg, 7.c
2. Jelena Šagud, 7.c
3. Anita Lucija Tupek, 7.c

8. razred
1. Dario Boroša, 8.a
2. Vedran Komin, 8.c

Njemački
1. Petra Pikec, 8.c
1. Marija Hren, 8.b
2. Valentina Bokun, 8.b
2. Lucija Lukec, 8.c
2. Lucija Makar, 8.c
3. Jelena Jakšić, 8.b

ŠKOLSKO NATJECANJE

Engleski
1. Suzana Pikec, 8.c
2. Vedran Komin, 8.c
3. Petra Pikec, 8.c

Matematika – prva mjesta
osvojili:
Katarina Smetko, 4.a
Magdalena Lisak, 5.b
Antun Novosel, 6.b
Josip Kelemen, 7.a
Jelena Jakšić, 8.b
Dario Boroša, 8.a
Karla Hren, 8.a

vjeronačni kutak

Božić

Na Badnjak tata u kuću unese zeleni bor. Mama skine s ormara božićne ukrase. Svi zajedno okupimo se oko drvca. Najprije tata postavi žaruljice. Zatim brat i ja stavljamo zlatne i crvene kuglice na grančice. Tata me podigne da na vrh stavim anđela. Ispod bora složimo jaslice. Mama napuni košaru s plodovima pa i nju stavimo pod bor. Brat i ja stavljamo pšenicu ispod drvca koju smo posijali na sv. Luciju. Na kraju stavimo darove i čekamo polnočku.

Laura Bakran, 3.b

Božić u mom domu

Moja obitelj se za Božić spremala 24. prosinca na Badnjak. Spremamo se kićenjem bora i pečenjem kolača. Tata i ja nosimo bor, mama peče kolače, bor kitimo kad mama ispeče kolače, bor kitimo svi zajedno. Bor kitimo s kuglicama, lampicama,

Dario Petrović 3.b (objavljeno u siječnju u Maku)

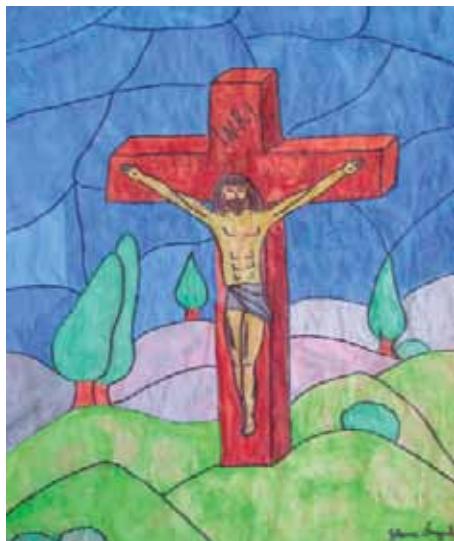
dva anđela, jaslicama i ukrasnim trakama. Na polnočku rijetko idemo. U domu se dobro za Božić osjećam s obitelji. Dolaze nam djed i baka i stric i strina, a u kući je miris bora i kolača.

Zvonimir Bokun, 2.f

Vjera

Danas vjere ima, a i nema
Netko ju čuva, a netko ju baci
Onako, sasvim slučajno se ugasi
I ponekad ljudi psuju Boga,
I to sve vjera gasi
Lijeni smo i oholi,
A to nam život ne krasi.
Kažem ja, a i mnogi drugi,
Vjera je spas, vjera je dar,
Tko ima vjere, ide u raj!

Magdalena Španec, 8.a

Jelena Šagud 7.c

Uskrs

Uskrs je dan ljudske sreće
i nitko ga nikad
zaboravit neće

Uskrs je život što u
nama živi, od toga dana u
dušama sviju ljudi
nestadu oblaci
sivi

Uskrs je ljubav čista
koja za svakoga
čovjeka u Božjem oku blista

Uskrs nas kroz život
vodi i uvijek nas kao
prijatelj usamljene pohodi
Josipa Grden, 8.c

Žrtva Isusova

Sjećamo se muke i smrti Isusove
On je pretrpio strašne bolove

Križ je težak nosio
I sve nas spasio

Na križu se žrtvovao za nas
I svima nam donio spas

Uskrsnućem svojim iznenadio nas sve
U naša srca donio radost i veselje

Ana Herceg, 7.c

Uskrs u mojoj obitelji

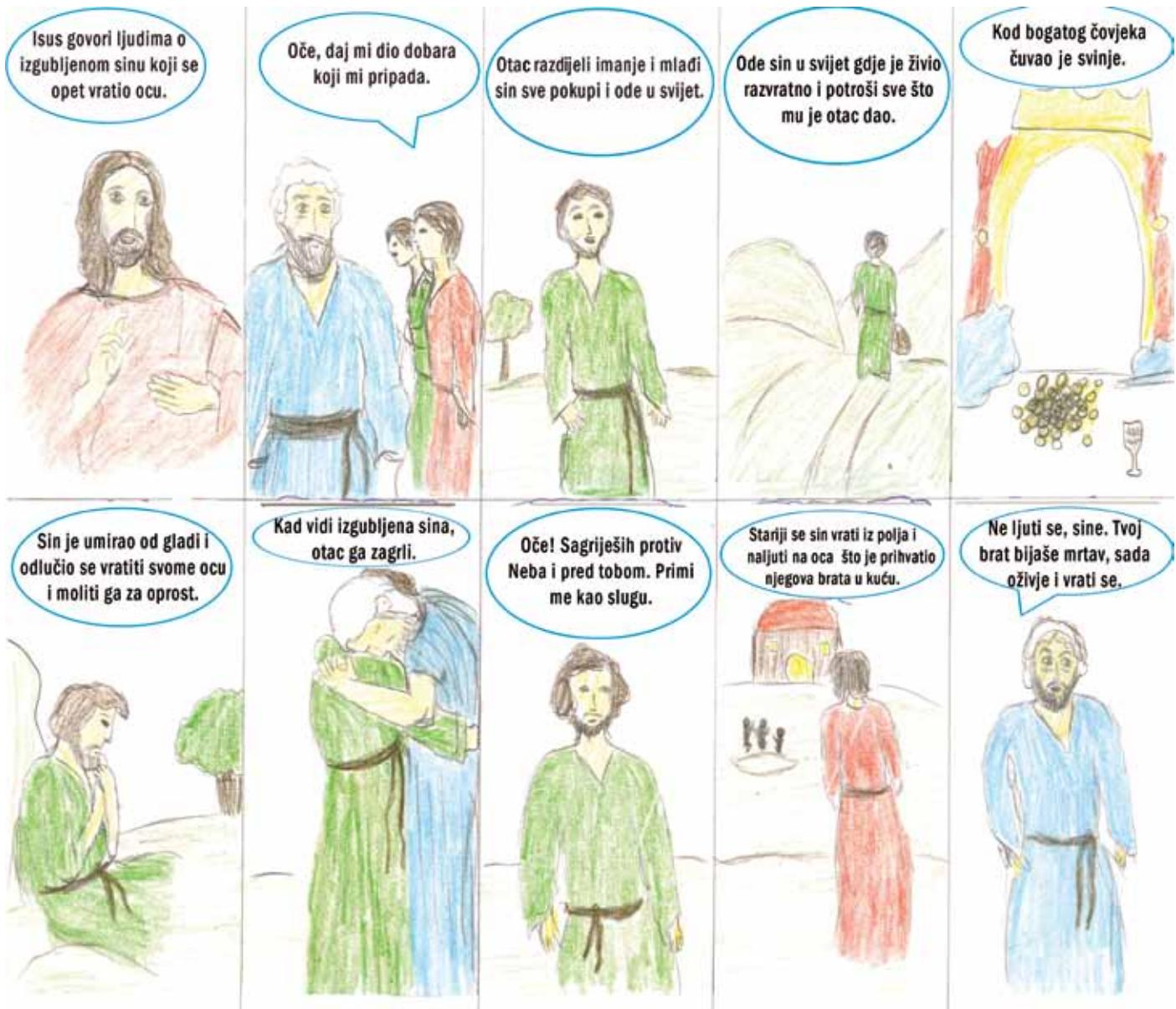
Moja obitelj se priprema za Uskrs.
Mama dan prije Uskrsa radi pisanice,
kuha šunku, kuha jaja, bere luk u vrtu.
Djed daleko živi pa je morao doći malo
prije Uskrsa, a baka je jako stara pa ne
može ništa raditi. Tata sve spremi u košaru
i pokrije platnom, a ja pomažem mami
napraviti pisanice. Na dan Uskrsa svi
skupa idemo na blagoslov hrane.
Ja mislim da je Uskrs lijep blagdan i
mislim da je Uskrs dan kad treba biti sa
svojom obitelji.

Valentina Lešković, 2.f

Misli naših učenika o duhovnosti

- duhovnost me ispunjuje
- duhovnost se ne vidi, ali nas prati kroz život
- duhovnost je važna za vjерu
- uz vjeru i duhovnost život nam je ispunjeniji i sretniji
- uz duhovnost lakše nam je pronaći pravi put u životu
- duhovnost nas inspirira i dovodi do pravih zaključaka
- uz duhovnost lakše shvaćamo Isusov život i muku
- duhovnost će nas dovesti do raja
- bez duhovnosti pravi put teško je naći.

Valentina Bokun, Jelena Jakšić, 8.b

Manda Klančić, Izabela Lukina, Sara Drempetić i Mateja Suhina, 7.a

Posjet bolnici u Bistri

Vjeronaučna grupa te ostali zainteresirani učenici otišli su 9. svibnja 2012. posjetiti bolesnu djecu u socijalnu bolnicu „Bistra“. Ulaskom u bolnicu osoblje nas je srdačno dočekalo. Rasporedili smo se po grupama te otišli u obilazak bolnice s mediciniskim sestrama.

Ulaskom u sobe s tom bolesnom djecom bili smo prilično šokirani jer se nikad nismo susreli s takvim nečim. To nije dugo

potrajalo jer smo ubrzo osjetili ljubav i suočavanje prema toj djeci. Posebno su nam ostala u sjećanju djeca koja su u mogućnosti da barem malo komuniciraju. Sva se djeca ne mogu izražavati govorom i riječima, ali ona ipak vrlo dobro osjećaju našu prisutnost i pažnju. Najviše smo se zadržali kod Nine koja nas je privukla svojom živošću i željom napretka u svakodnevnom životu.

U kratkom smo se vremenu vezali za tu djecu te se pri odlasku teško odvojili od njih. Shvatili smo koliko na svijetu ima nemarnih ljudi i roditelja koji svoju djecu već od samog rođenja zanemaruju, a upravo toj djeci trebali bi posvetiti više pažnje i ljubavi. Jedva čekamo da čim prije opet posjetimo tu bolesnu djecu.

Vjeronaučna grupa

english page

My house

Lea Boroša, 1.b

My house is in Slani Potok. My house is big. There are bedrooms and a hall upstairs. There is a kitchen, a bathroom, a living room, a hall and a basement downstairs. My house is brown.

My room is upstairs. My room is small. My room is brown. There is a computer on the desk. There are pictures on the wall. There is a wardrobe on the floor. There is a bunk-bed next to the desk. There is a carpet on the floor. There are books on the bookcase.

My living room is downstairs. It is big and white. There is a TV-set on the cupboard. There are pictures on the wall. There is a sofa next to the TV-set. There are windows on the wall. There are curtains on the windows.

My basement is downstairs. It is big and white. There is a big table next to the cupboard. There are chairs around the table. There is a clock on the wall.

I like my house!

Karla Haramustek, 5a

Lucija Benko, 7.c

My weekend

On Saturday morning I woke up at 9 o'clock. I went to the bathroom and had a shower. I had breakfast at ten o'clock. I ate a sandwich and drank juice. Then I took out the garbage and did the hoovering. I had lunch at one o'clock in the afternoon. I ate meat and potatoes. I drank water. After lunch I washed the dishes and went to my room. I was tired so I didn't go anywhere.

I didn't study and I played Monopoly with my sister for two hours. I didn't visit anybody but I had guests. My cousins visited us. I didn't read anything because I needed to get a rest. I went to bed around 10 p.m.

On Sunday morning I woke up at 8 o'clock. I had a shower and I had breakfast at 9 o'clock. I ate cereals and drank a big glass of milk. After that I watched some documentary on TV. After lunch I studied history and did my homework. Then we went to Zagreb to visit my uncle. When we came home I read a book called „The wild horse“. Then I had dinner, watched some TV and around nine I went to bed. It was a long, relaxing weekend!

Manda Klanjčić, 7.a

Computers, yes or no?

I'm not a computer freak. I spend just 15 minutes a day on my computer. I don't have much time for computer games. I spend some time on Facebook and YouTube. I love listening to music and watching movies on the Internet. Sometimes, I do something for school on the computer. My parents are not angry with me because I really don't spend much time on computer.

Computers have both good and bad sides. The good side is that we can learn a lot of things from the Internet, for example about animals, countries, people, nature, school, jobs, cars, we can learn some other languages. We can also find out something about famous people, we can chat with our friends and with somebody who lives in some different city or even a country.

On the other hand, computers have a lot of bad sides as well. We can pick up a virus from the Internet, we can get in trouble by talking to somebody we don't know. Computer can be bad for our eyesight and health. When we spend too much time on the computer we can't learn for school and we don't spend enough time with our real friends. Some people also get addicted to computers, but I don't. That's my story.

Antonela Čupar, 7.a

Easter

One of Easter traditions is painting eggs. Easter egg is a symbol of love and it's a tra-

ditional gift for someone you love. There are a lot of ways to colour and decorate Easter eggs.

Another tradition is blessing food. Usually women go to church on Easter morning or on Easter Eve, where the priest blesses the food that women brought in their baskets. Then they go home and the whole family has breakfast or dinner, depending on the mass.

During the Lent, people give up some of their bad habits. The Lent lasts for 40 days.

On Easter Eve in some parts of Croatia people light bonfires.

Easter symbols are bunnies and chicken. They symbolise the new life.

On Easter morning my family has breakfast together. Then we go to the church. When we come home, we relax and have lunch. My sister and me are always specially happy on Easter.

Similarities between Croatian and British Easter traditions are painting and decorating eggs for Easter and Easter egg cracking (a game in which children top hard-boiled Easter eggs until some crack and the winner is the egg that doesn't crack).

I don't decorate my house in any special way for Easter, we just put Easter eggs, chocolate bunnies and fake chicken in a basket. My mum puts a special Easter tablecloth on the table.

On Easter Sunday I spend time with my family. We have fun together. It's nice to be with them after a long time because we are rarely all together. For Easter lunch the most popular food is ham, boiled eggs, homemade dried pasta and turkey.

Petra Pikec, 8.c

Quiz über die Grundschule Matija Gubec Gornja Stubica

Stjepan Dremptić, 8.a

1. Wie heißt die Schulleiterin von unserer Schule?

- a) Frau Ines Krušelj- Vidas
- b) Herr Robert Kučak
- c) Frau Sanja Knežić

2. Wie viele Klassen sind in der Schule?

- a) zehn Klassen
- b) neunzehn Klassen
- c) zwanzig Klassen

3. Wie heißen unsere Deutschlehrinnen?

- a) Frau Petra Bratković und Frau Gordana Čičko
- b) Frau Helena Zrinski und Frau Tatjana Kontent
- c) Frau Martina Lešković und Frau Maja Barun

4. Welche Schulaktivitäten hat unsere Schule?

- a) Schwimmen, Schießen, Kochen
- b) Chor, Handball, Tischtennis
- c) Zeichnen, Foto-Gruppe, Hockey

5. Wo befindet sich Deutschklassenzimmer?

- a) im Erdgeschoss
- b) im ersten Stock
- c) im zweiten Stock

6. Wo essen wir?

- a) im Klassenzimmer
- b) in der Küche
- c) in der Turnhalle

7. Wo verleihen wir die Bücher und wo lesen wir?

- a) in der Bibliothek
- b) im Lehrerzimmer
- c) in der Küche

8. Wo turnen wir?

- a) im Deutschklassenzimmer
- b) in der Turnhalle
- c) in der Küche

9. Wann beginnt und endet die Schule morgens?

- a) von 8:00 bis 14:00
- b) von 7:30 bis 12:00
- c) von 7:45 bis 13:50

10. Welche Schulfächer sind Wahlfächer?

- a) Mathe, Biologie und Geschichte
- b) Computer, Deutsch, Religion und Englisch
- c) Werken, Kunst, Sport

Martina Hegol, Dora Vulama,
Karlo Hanžek, 6.a

Rund ums Essen

Ich esse gern alles, sogar das Gemüse, aber ich hasse Kohl. Das schmeckt mir nicht gut. Am liebsten esse ich Pfannkuchen, Spaghetti, Kartoffeln, Nudeln, Hähnchen, grünen Salat, Fisch, Pizza und Fleisch. Belegtes Brötchen ist mein Lieblingsfrühstück. Milchprodukte mag ich auch, besonders Käsebrot, Kakao, Joghurt und Müsli. In der Schule essen wir manchmal Fleisch, Kartoffeln oder Fisch zum Frühstück und das gefällt mir nicht. Ich esse nichts zwischendurch.

Bei mir zu Hause kocht jeden Tag meine Mutti. Manchmal kochte ich auch, wenn meine Mutter arbeitet. Sie sagt, dass ich gut kuche. Ich denke, dass sie am besten kocht. Vater hilft ab und zu in der Küche. Er sagt, dass das nicht für ihn ist. Meine Schwester ist zu klein, um in der Küche zu helfen. Wir essen nicht jeden Tag zusa-

mmen. Unsere Eltern arbeiten, so essen ich und meine Schwester alleine.

Gesunde Ernährung ist sehr wichtig. Sie gibt uns Energie und Kraft. Ohne gesunde Ernährung fühlt man sich schlapp. Pizza und Hamburger machen sehr dick. Ich achte oft auf meine Ernährung, aber wir sind „Fast food Kinder“, so esse ich manchmal auch Pizza oder Hamburger.

Petra Pikec, 8.c

Rund ums Essen

Wir haben drei Hauptmahlzeiten. Das sind: das Frühstück, das Mittagessen und das Abendessen. Fleisch, Gemüse und Suppe esse ich gern. Am liebsten esse ich Pizza, Hamburger, Nudeln und Obstsalat. Das Frühstück ist sehr wichtig. Man soll nicht das Frühstück auslassen. Zum Frühstück esse ich Haferflocken, frische

Brötchen oder frisches Brot mit Marmelade. Manchmal esse ich hartgekochte Eier. Dazu trinke ich kalte Obstsaft oder kalte Milch. Zu Mittag sitzen wir alle am Tisch. Als Vorspeise haben eine warme Suppe. Als Hauptgericht haben wir gekochtes Gemüse, gebratenes Fleisch, grüne Nudeln und grüne Spargel. Dazu trinken wir kalte Orangensaft oder kalte Cola. Als Nachtisch essen wir eine Torte. Abends essen wir kalten Joghurt oder trinken warmen Kakao. Ab und zu essen wir kalte Obstsalat.

Bei mir zu Hause kocht meine Mutter regelmäßig. Mein Vater kocht nie. Er spült das Geschirr oft. Ich helfe meiner Mutti in der Küche. Ich stelle Teller und Gläser am Tisch. Manchmal kocht meine Oma. Ich kann Eier, Fleisch und Spaghetti selbst kochen.

Wir sollen uns gesund ernähren. Eine gesunde Ernährung gibt Kraft und Energie. Wir müssen Obst, Gemüse und Salat essen. Sie haben Vitamine. Man soll nicht zu viel Fett zu sich nehmen. Ich achte auf meine Ernährung. Ich esse nicht zu viel Pizza, Hamburger und Pommes.

Ivana Sumpor, 8.c

Podlistak: likovno-literarne stranice

Dobrodošla, jeseni, u moj kraj!

Jesen nam je, kao i svake godine, stigla 23. rujna. Početak jeseni jako me uzbuduje i veseli jer ne znam kakve će plodove i boje ove godine jesen darovati mom kraju. Početak jeseni jako me razveselio. Sa sobom je jesen donijela drugačije vrijeme, razne ukusne plodove i boje kojima je obojila kraj u svoj stil. Sunčani su dani nestali i došli oni kišoviti. Jesen je ruho prirode obojila u jesenje boje. Otpalo lišće čini krasan žuto-smeđi tepih kojem se divim svaki dan. Ukusni plodovi dočarali su jesenji dolazak. Volim jesti jesenje plodove i zato svaki dan pojedem barem jedan. Jesen je kao neka vila koja je svojim čarobnim štapićem pretvorila sve livate, šume i polja u jesenske ljepote. Ljudi odlaze u šume brati kestene, a mnogi ljudi odsjekli su stabla za grijanje jer je sve hladnije i hladnije. Peći su počele grijati, a ljudi uživaju u toplim pečenim kestenima. Svake večeri volim otići do svog prozora i promatrati gola stabla i jesenske čari. Jako volim jesen jer, kao i druga godišnja doba, ona donosi nešto drugačije i lijepo. Uživat ću u ostatku jeseni i nadati se da će me iznenaditi nečime što još nisam vidjela.

Marija Lorena Kosec, 5.a

Jesen

Sasvim je tiho stigla u selo
i počela bojati drvo cijelo.

Tako je njezin mali kist
počeo skakati s lista na list.

Započela je drugo djelo:
iz ruku je ispuštala nešto bijelo.

Kad pogledam malo bolje-
to ona maglu sije kroz polje.

Marta Vlahović, 5.b

Zatim je pozvala prijatelje svoje
i sve ih obojila u šarene boje.

Dolazak svoj ona slavi -
slijede nam dugi jesenski dani.

Mihaela Vlahović, 5.b

Jesenski listek

Listek dragi, zake svoju
zelenu farbu gubiš?
Zake sakuga leta
v isti cajt
z grane curiš?

Mali, žouti
čez granje se prebijаш
se dok nakel ne zletiš.

Mali, žouti
na poutu ležiš
dok ne dojde vatrek
ki te po svetu raznaša.

I kak te raznaša
ostarnel buš sev
i farbu svoju zgubil.

Buš posmeđel
kak i zemlica
na tere buš počival
i vu nebe lukal.

Pumalu bu dežđek po tebe curel,
a ti buš žaloben
jer znaš
da nigdar više po svjetu
ne buš letel.

Lucija Benko, 7.c

Škuola v prirode

V petek četrnaestu listupada dvije hiljade jedanaeste mi đaki išli sme v škuolu v prirode. Točniješe, išli sme na Hum

k Humljancem. I med nami je bile Humljancuv. Vučiteli su znali jen pout puprečke pak sme išli tud. Ja sam se vsega sflijudala v blatu. Nijesam bila za prepoznati!

Išli sme čez šumu pak sem i kustanje vidla. Stali smo pri kapelice svetoga Stjepana. Pojeli smo si sendvič i popili soka pa sme punim snagami mogli krenuti dalje. Douge sme hudili, več su mi i noge otpadale, se me je bolele... Spentrali sme se na jen brešček pa nas je vučitel del na kipec. Potem sme genuli k jenumu starumu dedeku teri pribira starinske stvari.

Na dvorištu ima dvije stare drvene hiže. Nutre sme vidli starinske postelje i zibaču, a i još bi se toga dale nabrujiti. Nič se nije smele dirati. Ima dedek praf. Koj bi se baš

Davor Mucak, 2.a

se smelete dirati! A da nekumu neke upadne nakel, duoj bi bil kriv?

Još sme se v škuole duguvurili da peme i do putoka Burnjaka male se puigrati. Du Burnjaka je bile duge huditi. Dan prije curel je dežđ i se je bile mokre. Spuščali sme se čez šumu v jarek. Pod nogami nam je šumela suha lestina. Sem si mislila: «De je več jemput tev Burnjak?» Vu tem času začula sam kak nam vučiteli guvoriju da si tu na Burnjaku moreme natučiti friške pitke izvorske vode če sme žejni. Voda se sega bljesikala, a bila je i fina. Male sme se igrali, a nekteri su si tučili vodu i jeli sendviče.

Antoni Tupek, 5.b

Kad sme krenuli nazaj k škuole, tak sem bila zmučena kak da nigdar nijesam hodila. Pri škuole sme male počakali altobus. Ta škuola v prirode baš nam je ulijepšala čakanje. Prijatelji i ja spuminjali sme se kak je bile lijepi e zabavne. Ta bu mi škuola ostala vu veljekem sečanju.

Marica Rusan, 5.b

Podlistak: likovno-literarne stranice

Kruh naš svagdašnji

Rano ujutro, prije šest sati,
kruh naš svagdašnji mjesi moja mati.
Dok ja u topлом krevetu uživam i snove
snivam,
kruh se diže, mjesi i u peć stavljaju peći.
Probudi me miris toplog kruha i uz to
čaša mljeka,
radostan majčin osmijeh i doručak koji na
stolu na me čeka.

Elizabeta Vrduka, 3.a

Ja nisam jež!

Luka Tišljar, 2.f

U jednoj listopadnoj šumi rastao je mali kesten Jurek. U ranu jesen pao je s drveta i našao se sam na tlu prepunom lišća. Tuda je prolazila ježica Jožica i ugledala Jureka te se odmah zaljubila u njega. Jurek još nije izišao iz svoje bodljikave odjeće pa je Jožica mislila da je Jurek pravi jež. Od brige da se Jožica nesretno ne zaljubi, Jurek je iskočio iz svoje odjeće i povikao: „Ja nisam jež!“

Ana - Marija Haramustek, 2.b

Maglena jutra u mom zavičaju

U ranu zoru s buđenjem ptica budi se i gusta magla.

U malom selu tek vrhovi brežuljaka strše iz nje. Magla je nepozvan, ali često i drag gost, ona je poput slijepog putnika koji nečujno hara svjetom. A kad se pomalo udalji od sela, kroz nju se počinju lagano probijati vlažne, tupe i klimave grane jedne stare lipe s koje se cijede kapljice bistre vode, a ispod tog visokog stabla leži vlažna, hladna i meka mahovina na kojoj se tek tu i tamo nađe pokoji suh list kao posljedica kasne jeseni. Na vršcima trave mirno leži hladan, vlažan i bijel mraz. Čuje se tek cvrkut poneke ptice ili pjev kokota.

Magla se razrjeđuje i postaje sve bljeda, hladnoća se sve više topi. Sunce se lagano probija. Nestaje zora i dolazi jutro. Ljudi izlaze iz kuća. Vlaga im prodire u tijela i prolazi ih lagana jeza. Nestaje magle, mraza i kapljica vode sa stare lipe.

Sva ta jutarna hladnoća i vlaga nestaje u tren. Izgubiše se u blistavim zrakama sunca. Tako će biti ponovno i ponovno, iz jutra u jutro, iz godine u godinu...

Lucija Benko, 7.c

Zašto sam rekla „ne“ bijelom zimskom danu

Ove godine nisam uživala u bijelom zimskom danu. Nisam bila „baš luda“ za snijegom. Kao da ga više ne volim kao nekada. Nisam bacala male i velike grude snijega ili promatrala kako to drugi rade. Bila sam zasuta hladnim pahuljicama zahvaljujući svom bratu. Nisam se niti klizala po ledu, nisam se igrala na mekanom prhkom madracu,

Dorotea Pasanec, 1.b

nisam ni bojažljivo puzala, nisam napravila bijelog snjegovića niti izradila ledeni iglu.

Gledala sam kroz prozor iz tople sobe kako su moji susjadi napravili ukrašenog bijelog čovjeka.

Puhao je snažan i hladan vjetar i ljuljaо zaledene grane ozeblog drveća. Raznobojni auti gazili su nekad bijeli sjajni tepih. Tada je postao prljav, smravljen, neugodan za gledanje. Nekada živahan uzborkan potok sada je smrznut, zaleden kao čarolijom. Pokriven snijegom pobijelio je i posijedio.

Sve je postalo smeđe, zgaženo, mrtvo. Zašto sam rekla „ne“ zimskome bijelom danu? Pogled mi se zaustavi na pisaćem stolu. Tamo je ležala knjiga koju upravo čitam. Možda tu leži odgovor.

Lucija Drempetić 6.b

Oluja

Jednog jutra kroz prozor svoje sobe ugleđao sam strašne i ogromne oblake kako se nakupljaju u stravičnom obliku.

Odjednom je snažan vjetar zapuhao sa svih strana. Prozori su lupali i drhtali kao pokisla mačka. Munje su bliještale na sve strane kao kad mijenjaš programe na televizoru. Strašni oblaci cerili su se kao pobjeđjeli psi. Životinje su drhtale od straha, skrivajući se u rupama. Stajale su nepomično poput kipova.

Odjednom: Bum! Tres! Kiša se prosula iz oblaka. Okolni potoci poplavili su kao čaša u koju naliješ previše pića. Psi su se sakri-

Jelena Junković, 6.b

li u svoje kućice. Ptice nisu mogle pobjeći oluji. Grom je srušio obližnje drvo. Jedino su guske i patke uživale u kiši, ali ne zadugo. Bum! Dum! Tup! Tuča je pljuštala uz zvezet stakala. Krovovi kuća zvonili su od njezinih udaraca. Grane drveća pretrpjele su vodenii pokolj. Slike strave izmjenjivale su se kao u horor-filmu.

Ali, uvijek ima nade. Sinulo je toplo sunce. Bilo je blještavo i jarko. Otjeralo je tmurne oblake i obasjalo napačenu zemlju.

Sve je bilo kao i prije. Kao što sunce izade otjeravši crne oblake daleko, tako i meni dođe na pamet stara izreka: »Poslije kiše dolazi sunce.« Jer - sve što počinje, mora i završiti.

Marko Rusan, 7.b

Priroda u meni budi ono najbolje

Napokon je došla i zima. Priznajem, više volim ljeto, ali zima mi je prirasla k srcu. Reći ću vam i zašto.

Zimu volim zato jer dugo traje, a kad dugo traje, znam da će više vremena provoditi sa svojom obitelji. Tada proživiljavam pravi raj. U zimi volim to što pada snijeg. Volim dodirivati taj bijeli, mehani pokrivač na koji se mogu baciti. Volim radi-

Podlistak: likovno-literarne stranice

ti snjegovića, makar to zvuči djetinjasto. Moj brat i ja s ostalim se priateljima iz sela uvijek zabavljamo na snijegu. Sanjka-mo se, grudamo i smijemo. Najljepše mi je kad zastanem i vidim prelijepo žuto sunce kako obasjava zemlju kroz magličaste oblake i kristaliće snijega. Preko puta moje kuće ima jedna šuma. Zimi je ona uvijek bijela. Predstavlja naš kraj kao hladna kraljica izvana, a čarobna i čudnovata iznutra. Pokraj nje teče jedan potok. Volim ga jer je zimi uvijek zaleđen pa se možemo na njemu klizati. Ako podje-te malo dalje, vidjet ćete predivne srne sa smeđim točkicama po tijelu i bijelom njuškom kako trče i skakuću po livada-ma koje je pokrio snijeg i uživaju igrajući se. Taj dio prirode najviše volim. Volim i ostale životinje zimi, ali srne su mi nešto posebno. Ta mala slatka stvorenja koja te oduševljavaju svojim izgledom, snalažljivošću i uopće preživljavanjem zimi. Htjela bih im dotrčati i pomilovati ih bez straha, onako sigurno i nježno da osjete moju toplinu i veselje. Mogla bih ih promatrati cijelo vrijeme...

Zvonimir Bokun, 2.f

Kad tako uživam u prirodi i pomicam da i ja potrčim, odjednom me za vratom ras-hladi ogromna, hladna gruda snijega. Da. To mrzim. Ali nema veze. Nastavim dalje promatrati. Svi kažu da je drveće zimi ogoljelo, tužno i jadno, no ja mislim baš suprotno. Zimi je drveće najljepše. Pre-kriveno je svjetlećim injem po granama i obasjano zlatnim suncem. Na njega slijeci ptice koje nisu otišle na jug, nego i dalje ostaju ovdje i uživaju u zimskim čarima prirode. Zimi je sve nekako povezano. Znam da neke životinje nemaju hranu i teško je nalaze. Možda im je i hladno (kao i nama ljudima), ali opet mislim da te zimske radosti i ljubav prema prirodi i životu stvaraju toplinu u našim srcima. Zimu volim zbog prirode, ali i zato jer su

tada najveći blagdani. Tada je i Božić. Isu-sovo rođenje. Tada sam s obitelji i zajedno slavimo blagdane. Volim kada je hladno, a ja sjedim kraj kamina, promatram vatru kako se igra, grijem se toplim čajem u rukama i gledam snijeg kako i dalje pada i pada... Volim ovo godišnje doba. Svi se družimo, uživamo u prirodi i zajedno se zabavljamo. Volim zimu jer ona u meni budi sve ono najbolje...

Antonela Čupar, 7.a

Pobjedila sam strah

Kad sam bila vrlo malena, svega sam se bojala: mraka, pilića, crva, miševa... Da ne nabrajam-bojala sam se svega i svacega. Mrak je u meni budio strah, jezu i znatiželju. Uvijek kad bi bio mrak, ja bih glasno

Emanuel Rod, 1.a

pjevala i mahala rukama. Bojala sam se da što ne dođe iza ili ispred mene. Kad bih išla spavati, upalila bih svjetlo i trudila se što brže zaspasti. Jedne večeri mama mi nije dozvolila da ostavim upaljeno svjetlo. Ipak, ona to plača! Okruživao me mrak. Najprije sam se pokrila preko glave, a kad mi je postalo prevruće i zagušljivo, morala sam se otkriti. Bila sam dugo budna gledajući u sablasni mrak. Prošle su mnoge jezive noći dok nisam napokon shvatila da se nemam čega bojati.

I pilići su u meni budili golem strah. Svake bi godine mama s bakom donijele kući male piliće. Moja bi se braća veselo igrala s njima. Ja sam ih pak samo ozbiljno promatrala izdaleka, zajedno sa strahom. Kad god bi se koji pomaknuo, ja bih glasno vrismala jer sam mislila da će dotrčati do mene i ugristi me. Svi su me ismijavali zbog toga. Jednog dana posjetio me prijatelj. Prišao je pilićima i... Sva sam se zgrozila! Za kratko vrijeme pilići su plesali po njemu! Pitala sam se zašto se ja bojam, a on ne. U meni se javio inat. Pokazat ću svima da i ja to mogu! Pokušala sam uhvatiti pile, no čim sam ga uzela

u ruke, panično sam ga bacila na tlo. Slo-mio je nogu. Tada sam shvatila koliko je krhkiji, slabiji i manji od mene te da ga se takvog nemam razloga bojati.

No, više od mraka i pilića bojala sam se crva. Sjećam se godine kada su crvi «osvojili» grašak. Pomagala sam mami ljuštiti ga. U svakoj olupini, a ponegdje i u zrnima graška nalazio se crv. I tako ja ljuštih, kad mi odjednom nešto hladno počne kliziti po ruci. Skočila sam sa stolca i sva se tresla od gađenja i straha. Ukućani su me gledali u čudu. Išla sam oprati ruke. Takvom reakcijom naljutila sam baku, djeda i oca. Pokušavala sam im objasniti kako mi je, na što bi mi uzvraćali kako sam u krivu. Danas se, nekim čudom, više ne bojim crva, no gdje god da ga vidim, odmah ga zgazim, ali do kraja. To baš i nije lijepo od mene, no jedino tako liječim strah.

I još samo jedno. Paukovi! Pauci su užasna stvorenja. Još je čudnije što sam se više bojala malenih nego onih krupnijih. Sjećam se... Taj strah sam prvi put osjetila u šumi. Digla sam glavu prema nebu i jednoj zelenoj krošnji. No, umjesto krošnje ugledala sam dlakavo dugonoga crno stvorenje koje se spušta na moje lice, točnije-nos! Doživjela sam šok! Prošlo je puno vremena te sam polako počinjala shvaćati kako se ne bih trebala bojati ni malih paukova, kad se već ne bojim velikih.

Kako sam rasla, moji strahovi polako su nestajali. Shvatila sam da su oni prolazni i normalan su dio odrastanja. Često se javljaju bez pravog razloga. No, potrebni su nam kako bismo sami sebi dokazali jesmo li sposobni pobijediti ih. U tome najčešće i uspijemo.

Anica Rusan, 7.b

Što bi željela/želio biti kad odrasteš?

Odgovori učenika 2.b razreda:

Ja bih željela biti učiteljica jer volim biti s djecom i volim druge ocjenjivati. (Ana-Marija Haramustek)

Nogometni je najljepše zanimanje. Nogometari zarađuju puno novaca i putuju po svijetu. (Alen Sviben)

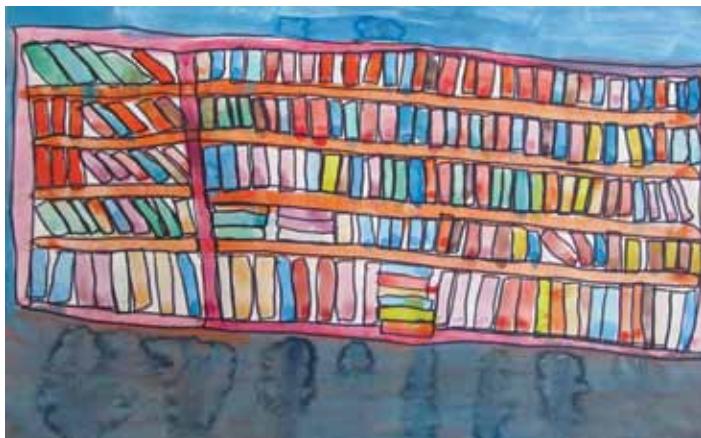
Meni je najljepši posao pjevača. Pjevači zabavljaju ljudе. Razveseljavaju ljudska srca. Kad je netko tužan, može ga razveseliti dobra pjesma. (Lucija Vulama)

Podlistak: likovno-literarne stranice

Najviše mi se sviđa zanimanje kuhar. Kuhar svaki dan kuha, peče kolače i isprobava nove recepte. Sviđa mi se i to što može putovati i upoznati se s novim načinom kuhanja. (Filip Hren)

Matematika ili priroda ?

Martina Čehko, 3.f

Znate li što mi se danas dogodilo? Otvorio sam školsku torbu i ostao iznenaden. Udžbenici iz matematike i prirode su se svadali. Raspravljaljali su, i to žestoko, koji predmet više volim. Malo sam ih gledao i rekao da baš ne volim ni jedan posebno, ali budući da moram učiti, onda učim oba podjednako. Malo su me promatrali i prestali sa svađom. A znate li što sam ja učinio? Uzeo sam udžbenik iz glazbenog i zapjevao.

Stjepan Sačer, 2.b

Neobično postolje

Bila sam s prijateljicom Anom kod Jelene. Dosadilo nam je pregledavati stare časopise pa smo krenule u istraživanje okoliša. Nasuprot Jelenine nove, moderne kuće tih je stajala neugledna napuštena stara drvena kuća. Prozori su joj bili razbijeni, a

Matea Kadojić, 1.b

vrata zahrđala, metalna. Škripala su svaki put kad bi malo jači vjetar zapuhao. Bile smo znatižljive i već dugo vremena htjele smo zaviriti unutra. Popele smo se na stari škripavi, tu i tamo razbijeni trijem. Zavirile smo kroz prozor i vidjele smo... zapravo nismo vidjele ništa. Svejedno, bile smo znatižljive te smo ušle unutra. Pod je bio prašnjav poput stare krpe za prašinu. Svugdje je visjela paučina i dlakavi pauci gmizali su amo, tamo i pleli mreže. Bilo je nekoliko starih prljavih soba u koje smo zavirile. U jednoj sobi bio je krevet, potrgan i prašnjav, stara drvena kutija u kojoj nađosmo drvene igračke, neka vrsta drvenog prljavog ormara koji je bio prazan, a na policama su stajale nekakve slike.

Njih nismo dobro vidjele jer su bile pokrivene paučinom. Druga soba nije se puno razlikovala od prve, isti namještaj, prašina i paučina. Jedna prostorija je vjerojatno bila neka kupaonica-spremište jer smo vidjele nekakve metle od šiblja i nešto nalik na jako prljavu i gnušnu WC-školjku. Kada smo ušle u zadnju prostoriju, prepoznale smo kuhinju. Stajao je tu drveni prašnjavni stol, velika rupa u stropu, drvene daske na podu, a sve se to nekako nije uklapalo u kuhinju. Tamo je stajalo nešto nalik na neko neobično postolje.

Ana i Jelena odmah su se počele boriti koja će stati na 1. mjesto. Tada su se nekako dogovorile da će se mijenjati. I tako je Ana stala na 1., Jelena na 2., a ja na 3. mjesto. Kada sam objema nogama kročila na postolje, nešto čudno se dogodilo. Odjednom sam se stvorila usred nečega, zapravo ničega. Anu i Jelenu nisam vidjela. Počela sam paničariti. I bum! Pala sam na nekakav vlažan, mokar pod, zapravo travu i zemlju te snažno udarila stražnjicom. Gledala sam oko sebe, ali mi to mjesto nije bilo poznato. Zvala sam Anu i Jelenu, gledala oko sebe u zrak koji je bio vlažan. Uokolo je bilo zeleno visoko drveće, raznobočno egzotično cvijeće, mnogo raznih zelenih grmova punih mirisnog cvijeća, prelijepih duginih leptirica. Nebo se nije vidjelo od bujnih zelenih i raskošnih krošnja gusto poredanog drveća. Napokon smo našle jedna drugu. Sve tri

bile smo zaprljane, pune blata. Sjetile smo se da smo na geografiji učile o obilježjima prašume. Stigle smo na mjesto gdje žive tigrovi, pume i još mnogo zvijeri koje nas mogu pojesti. Pažljivo smo hodale da nas zvijeri ne nađu. Razmišljale smo i zaključile da ako je postolje bilo neobično, onda moramo naći ili nešto neobično ili isto postolje. Hodale smo satima, tražile isto postolje i napokon ga našle ispod jednog kamena u tamnoj spilji. Stale smo na ista mjesta: Ana na 1., Jelena na 2., a ja na 3., ali se ništa nije dogodilo. Zamijenile smo mjesta. Opet ništa. Ali kad sam ja stala na 1. mjesto, Jelena na 2., a Ana na 3., našle smo se u sobi i radile isto što i prije, kao da se ništa nije dogodilo. To nas je jako zbumilo i dogovorile smo se da o tome ne ćemo nikome nikada ništa niti spomenuti.

Lucija Drempetić, 6. b

O jednoj djevojčici

Znam jednu djevojčicu
koja voli ples.
Razigrana i draga
ko najljepši cvijet.
Pjeva i pleše,
a voli je cijeli svijet.
Znam jednu djevojčicu
draga je i mila,
meni se svidjela.

Alen Sviben, 2.b

Moja majka

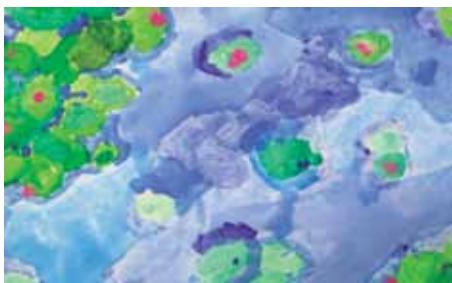
Moja majka meni je najljepša i najbolja osoba na svijetu.
Ona je niskog stasa. Tamna kosa uokviruje joj okruglo lice na kojem se ističu tople smeđe oči pune blage svjetlosti.
Uvijek je vesela i nasmijana. Ona je uvjek uz mene i sa mnom i ja sam tada najsjretnija.

Kad sazna za neki moj problem, ona sa mnom razgovara i pomogne mi da ga riješim. Poslije toga meni je lakše i ja sam veselija. Odgaja me i nikad mi ništa nije falilo ni u najvećem siromaštvu. Kad sam bila gladna, uz nju to nisam osjećala. Ona kao da je moja hrana i piće, sreća, najveća potpora, a što mi još treba? Da nije nje, ja bih bila tko zna gdje.

Ako se nekad naljuti, ja znam da je stvarno ljuta jer sam ja ili je netko od moje braće nešto ružno napravio. Onda znam da smo mi jako pogriješili i da to mora-

Podlistak: likovno-literarne stranice

David Sinković, 3.a

mo brzo popraviti, ako se uopće može, a ako ne, onda ju moliti da nam oprosti i obećati da to više nikada ne ćemo napraviti. Ona se ljuti, ali nam sve brzo oprosti i opet je to ona naša stara majka. Nakon razgovora s njom, ja shvatim veličinu svoje pogreške i znam da to više ne smijem ponoviti. Mama me tada veselo pogleda kad vidi da sam shvatila što mi

Martina Čehko, 3.f

govori. Tada je ponosna na mene i znam da ju tako usrećujem. Moja majka meni je najljepša i najbolja osoba na svijetu.

Anamarija Petrović, 7.b

Moja obitelj

Moja obitelj je marljiva, vesela i složna. Uvijek se moja seka i ja zabavljamo, a onda je moj brat ljubomoran zato što se nema s kime igrati. Moja mama je domaćica. Ona uvijek kuha, pere i ponekad se sa mnom igra. Tata je građevinar. On je veseo. Kad dođe doma, ponekad mi nešto i donese. Najviše volim kad se moja obitelj okupi oko televizora pa mama priča baki o seriji Larin izbor, a tati je to dosadno. Onda je ljut pa promijeni na utakmicu. Ja se veselim u svojoj obitelji.

Iva Klanjčić, 3.a

Moja baka

Često sam razmišljala kako bi danas izgledala moja baka da nije umrla. Zamišljala sam kako joj je lice izgledalo nekad kad se smijala, kako je izgledala kad je plakala, kad je bila ljuta... Ja sa svojom bakom nisam provela mnogo vremena, niti pola svoga djetinjstva, ali je se još uvijek dobro sjećam. Meni moja baka nije stigla pričati priče za laku noć kao ostale bake drugoj djeci. Moje je djetinjstvo bilo drugačije. Moja je baka bila nižeg rasta, smeđe kose boje kestena, rumenoga lica boje zrelih, crvenih jabuka, svijetlih očiju poput mora. Iz slike koje često gledam u obiteljskom albumu zaključila sam da je moja baka Ljubica bila jako vesela i uvijek spremna za društvo. Voljela je pomagati drugim ludima. Ujutro bi odlazila u dućan po kruh, a kući se vraćala s dvije vrećice u kojima bi uvijek donosila nešto za moga brata, sestru i mene. Jednog jutra nije otišla po kruh kao obično, ostala je kod kuće. Mama je otišla nahraniti životinje i vidjela je baku kako leži ispred vrata svoje kuće. Još je lagano disala, ali je to bio kraj za nju. S tužnim vijestima i suzama u očima mama je ušla u kuću te nam priopćila tužnu vijest. Baku su obukli u svečanu odjeću i odveli je u crnom automobilu. Ne sjećam se jesu li moji roditelji plakali, ali bilo je grozno!

Danas se samo prisjećam svoje bake i žao mi je što nije kraj mene da s njom dijelim svoje uspjehu i tugu, da zajedno provodimo blagdane, da mi priča što je ona radila u mojim godinama i kako je tada njoj bilo živjeti.

Valerija Kosec, 6.a

Bakina gibanica, kolač i nezgoda zajedno

Probudila sam se u topлом krevetu. Pada je kiša. Ne volim ju jer se ne mogu vani igrati, a i nisam dobre volje. Učiteljica je odredila da ovaj mjesec za lektiru čitamo knjigu «Dječaci Pavlove ulice». Mislima sam da ju nisam posudila, ali sam se kasnije sjetila da jesam. Obukla sam se i otišla javiti se baki. Još jučer mi je rekla da će možda ispeći kolač. Kolač? Baš čudno! Ona bi uvijek govorila: «Sinek, denes bum spekla gibicu» ili pak: «Sinek, e bi ti rajši ijela pugačicu ili štrudlin?» Sumnjivo mi je to. Ipak, otišla sam baki javiti se. Sve sam

već isplanirala: budući da sam posudila knjigu, procitat ću danas nekoliko poglavljja. No, sad sam promijenila plan: ipak ću lektiru ostaviti za kasnije te ću pomoći baki ispeći te meni pomalo sumnjive kolače. Nakon kratkog razgovora upitala sam ju hoće li moći ispeći taj kolač. Malo je šutjela, a zatim mi priopćila da nećemo peći kolač već kako to baka veli - gibanicu. Eto, znala sam ja od početka da nećemo

Ana Klanjčić, 1.a

peći kolač već nešto takvo poput gibanice, domaćeg kruha, štrudle, pogačice... Kad sam joj već odlučila pomoći, kazala mi je: «Sinek, deni v rijenglek vodu da se stupi i dunesi kvas.» Na odlasku u boravak još je napomenula: »Naj puzabiti da trijeba deti vrouču vodu.« Kimnula sam glavom i počela točiti vodu. Posuda mi se izmaknula te sam vodu prolijala po sebi! Bolno sam povikala: «Bako, pomozi! Upomoći! Brzo!» Vikala sam, a i plakala. Nisam si znala sama pomoći. Sve me je peklo. Baka mi je na opeklino brzo stavila oblog, milovala me po licu i još mi rekla: «Ti si moja mala deklica tera je po sebe zlejala vrouču vodicu.»

Dominik Sačer, 7.a

Milovanjem moje bake osuši se svaka suza, nestane svaki strah i zalijeći se svaka bol. Moja baka je najbolja. Kasnije je sama dovršila sumnjivi kolač, tj. gibanicu te smo ju zajedno kušale. Bila je veoma mirisna i ukusna. Odlučih svakog dana dolaziti baki da me pomiluje i zacijeli svaku ranu. Jer kod bake stanuju samo sreća, mir, ljubav i brižnost.

Marica Rusan, 5.b

Intervju s hrvatskim velikanom Matijom Gupcem

Vjerojatno se svi sjećamo davne 1573. g. kada su se zagorski kmeti uzdignuli protiv svoje gospode. Taj se ustank naziva i Seljačka buna. Iako je završila porazom seljaka, mi još uvijek pamtim njihovu hrabrost. Naš velikan Ambroz Gubec (kasnije nazvan Matija), posjetio je našu školu i rekao nam par riječi o današnjem svijetu. Ostavite s nama i pročitajte kako je to bilo.

1. Koj velite na tu denešnju politiku?

Joj, sinek, za me su ti političari same bedaki. Tam se svadiju v Saboru, još male fali da se potučeju. Zmotani su kak sajle.

2. E ste se vidli gore pri Oršiću? Kak vam se čini?

Jesam, jesam. Ma lijepe je. Morti su mi mogli još lepše brke napraviti, ali dobre. Koj je, tu je. Ovak star se nemrem nič žaliti.

3. A koj mislite za denešnje Zagorce?

Ajoj, mislim da se denešnji Zagorci baš ne trudiju pune za svoju zemlju. Pune njih je prešle tam v Zagreb, pa se ponašaju kak nekakva gospoda. Slabe se baviju z poljoprivredu i rijetke da vidim kak se živila špancira po dvorištu. Nije mi to nič za prav.

4. A kak vam se čini Gornja Stubica?

Ma jake je tu lijepe. Čisti zrak i liepa priroda je vse koj mi ve treba.

5. E se morti siječate kak ste bili ovak šesti razred kak ja?

Je, je, nek. Bil sam ti pravi ljepotan. Vse su ti puce za menu biježale. V škole sam ti imal same kljoke, ali viš, kak sam ti bil male bedast, ni mi nič škodile da budem sad poznat.

6. A e ste pešice išli v školu?

Je, nekak. A kak bi drugač išel? Za me ti je same vrijedile: „Put pod noge!“

7. Vam se dopada to kak se denes slavi i obilježava Seljačka buna?

Nek, lijepe je to. Dobre je videti kak nešći stvarne cijeni vse koj je negda bile.

Martina Hegol, 6.a

Barbara Lisak, 7.b

Maja Mucak, 8.b

Marta Klanjčić, 8.b

Jutro

Još je zora.
Tiho je,
Spava sve,
Samo jedan
Mali kljun
Žuri se.

Malo onamo,
Malo ovamo.
Iz svec glasa

Jasno javlja se
Mali kljun.
Stiglo je jutro,
Ustati se mora.
Sunce doziva
Svoje zrake,
Prolazi zora.

Nikolina Haramustek, 8.b

Misli o proljeću učenika 2.a razreda...

... na cvijeću u vrtovima odmaraju se šareni leptiri. Granulo je proljetno sunce.
... crvendač zacvrkuće u voćnjaku iza moje kuće, a ljubice plave provire iz trave. Tulipani crveni, žuti, narančasti, jedan kraj drugoga stoje. Kad vjetar zapuše, oni se zatvore, a kad sunce zagrije, glave otvore.
... bijela visibaba zvoni i klima.
... ljubičice plave provire iz trave.
... na brijegu jaglac trubi. Drvo je dobilo svilenu, zelenu haljinu.
... u proljeće slavimo Uskrs.
... ta sva radost u srca podje i proljeće nam sretno dode.

Proljetni haiku

Sunce i jaglaci
ožutjeli livadu
cijelu.

Mario Smetko, 5.b

Žuti maslačak
okrenuo glavu
prema suncu.

Martin Šobak, 5.c

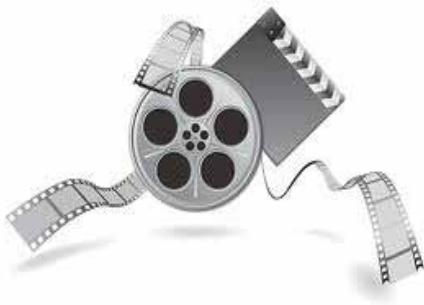
Zrela jabuka
želi me utješiti.
Baš mi je fina.

Patricija Ivanić, 6.a

zabava

Voliš li filmove?

1. Što od navedenog najviše gledaš?

- a) svakakve filmove (5 bodova)
- b) svejedno mi je (3 boda)
- c) nikakve filmove (1 bod)

2. Najviše te zabave:

- a) akcijski i hororci (4 boda)
- b) komedije (2 boda)
- c) dokumentarci (0 bodova)

3. Najdraži glumac ti je:

- a) Bruce Willis i Sylvester Stallone (6 bodova)
- b) Eddie Murphy i Rowan Atkinson (4 boda)
- c) nijedno od navedenog (2 boda)

4. Najdraža glumica ti je:

- a) Angelina Jolie i Julia Roberts (5 bodova)
- b) Eva Longoria i Nicole Kidman (2 boda)
- c) nijedna od navedenih (1 bod)

5. Kad je neki dobar film na TV-u, ti obično:

- a) Izvalim se pred televizor i jedem kokice gledajući ga (7 bodova)
- b) Možda malo škicnem prema TV-u (5 bodova)
- c) Ne zanima me to. Radije pročitam neku zanimljivu knjigu (3 boda)

6. Cijela škola već tjedan dana bruji o filmu koji će se prikazivati na TV-u preko vikenda. Ti ćeš:

- a) Ma pogledat ću ga, naravno. (6 bodova)
- b) Svejedno mi je pogledam li ga ili ne. (3 boda)
- c) Mislim da je pametnije da preko vikenda vježbam matematiku (2 boda)

7. U Zagreb dolazi neka slavna glumica ili slavni glumac. Što ćeš učiniti?

- a) Odmah ću odjuriti u Zagreb po

autogram i neku fotku. (5 bodova)
b) Ma ne da mi se sad juriti u Zagreb zbog jedne osobe. Ima vremena. (3 boda)
c) Ma to je bezveze. (1 bod)

8. Saznao/la si da se u nedjelju prikazuje najpopularniji teen-film, no imaš jedan problem. Dan poslije imaš veliki ispit iz povijesti i trebaš biti odmoran/na, a film se prikazuje tek u 22h i trajat će barem 2 sata. Što ćeš učiniti?

- a) Ma nema veze. Zbog ovakvog filma ostao bih budan i do jutra. (5 bodova)
- b) Ma mogao/la bih ostati budan/na, ili ipak ne bih. Ne znam. (4 boda)
- c) Koješta! Radije ću se poštено nasipavati. (0 bodova)

9. Jesi li ikada prisustovao/la filmskom maratonu?

- a) Naravno! Ne bih to ni za što propustio/la.
- b) Nisam, ali bih mogao/la. Neodlučan/na sam. (6 bodova)
- c) Nisam niti neću. (3 boda)

10. Da imaš po izboru na TV-u: Umri muški, Johnny English te Dnevnik, što bi izabrao/la?

- a) Pa Umri muški, naravno! (7 bodova)
- b) Ne mogu se odlučiti između filmova Umri muški i Johnny English. (3 boda)
- c) Dnevnik, naravno! (0 bodova)

Rezultati:

13-29 bodova

Tebe uopće ne zanima ni televizija, niti filmovi. Televiziju gledaš u iznimnim trenutcima i to samo ako je na TV-u neki informativni program. Posvećuješ se školi i ne tratiš vrijeme na te „gluposti“, kako ih ti zoveš.
Savjet: MALO SE OPUSTI!

30-47 bodova

Ti si negdje između. Ponekad voliš gledati TV i filmove, no ponekad ipak uzmeš knjigu u ruke. Vrlo si neodlučan/na kad moraš birati između tih dviju stvari. Sve u svemu, umjereno voliš filmove.

Savjet: NASTAVI BITI UMJEREN/A!

48 i više bodova

Ajme, što ti voliš filmove! Filmovi

su tvoj život. Najradije bi knjigu u ruci zamijenio/la daljinskim upravljačem. Uvijek imaš glavnu riječ u komentiranju filmova.

Savjet: HEJ, USPORI MALO!
KNJIGE ĆE TI U ŽIVOTU TREBATI!!

Zemljopis

Pita mali Ivica oca:

Tata, gdje se nalazi Afrika ?
Ne znam, sine, ali sigurno nije daleko
kad ovaj crnac što radi sa mnom
svako jutro dolazi na posao biciklom.

Povijest

Pita profesorica povijesti maloga Ivicu :

Što je bilo poslije predsjednikove smrti?

Sahrana. Što bi drugo moglo biti?!

Marija Hren, 8.b

„Biseri“ naših đaka prvaka

Prvašići otkrivaju značenja riječi.

Što znači...

BAKLAVA – to je riba (bakalar)

KILAV – kada netko ima puno kila

ŠUBARA – to je vrsta kolača

SLAVINA – kada netko slavi

GRANUTI – otregnuti granu

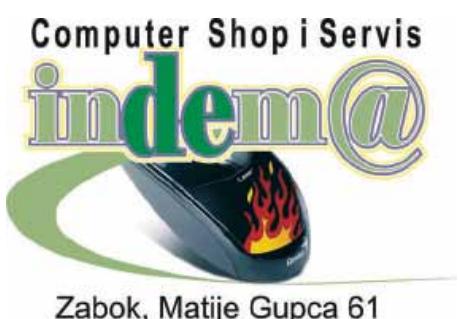
HVALITI – kada ti netko nešto da i ti kažeš hvala

ĐIPATI – voziti džip

NEMILICE – to je vrsta čaja (kamilica)

Stubaki prijevoz

...T...Com..... Živjeti zajedno

Lipin pučkoškolac 15

